Ἔτο Ε'. Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Σεπτεμβρίου Παρασκευῇ 1903 Ἀριθ. 234

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ)

Ἐν Ἑλλάδι . . . . . Δραχ. 10
Ἀλλοδαπῆς . . . . . Δρ. χρ 10

Ἄρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἑκάστου μηνός.

ΑΓΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀφορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Ι. Λαμπρίδην, δικηγόρον
Ὁδὸς Ἱπποκράτους 5.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον *(ὀφείλομεν νὰ μεταβάλωμεν πολιτικὴν πρὸς τοὺς Τούρκους)*. — Ἠπειρωτικαὶ εἰδήσεις. — Θράκη *(τὰ κατὰ τὴν ἐπιδρομὴν τῶν Βουλγάρων εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν 40 ἐκκλησιῶν)*. — Ἡ διαγωγὴ τοῦ Μητροπολίτου Βιζύης. — Μακεδονία. — *(τὰ ὑπὸ τῶν Τούρκων δεινοπαθήματα τῶν Ἑλλήνων)*. — Διαμαρτυρίαι τῶν Ἑλληνικῶν κοινοτήτων τῆς Μακεδονίας. — Ἀγγέλματα καὶ θρῦλοι. — Τὰ ἐν Ἑλλάδι. — Τελευταῖαι εἰδήσεις. — Ἐπιφυλλὶς *(περὶ τοῦ γλωσσικοῦ ζητήματος ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ Γ. Χατζηδάκι, καθηγητοῦ τοῦ ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου)*.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τῇ 11 Σεπτεμβρίου 1903.

Ὅταν λαός τις θέλῃ νὰ καταστραφῇ, πᾶσαι αἱ δυνάμεις τοῦ κόσμου καθίστανται ἀνίκανοι νὰ τὸν σώσωσιν. Καὶ ἡ Τουρκία θέλει, ἀπεφάσισεν ἀμετακλήτως νὰ ἐκλίπῃ τὸν βίον τοῦτον τὸν πρόσκαιρον. Αἰσθάνεται ὄρεξιν ἀκατάσχετον νὰ μεταβῇ ὡς τάχιστα εἰς τὸν παράδεισον, ὅπως γευθῇ τῶν ἐπηγγελμένων ἡδονῶν. Ἄλλως ἀδύνατον νὰ ἐξηγηθῇ ἡ εἰκών, ἣν παριστᾷ τὸ κράτος τοῦτο, οὗ ἡ ἐμφάνισις ἀπετέλεσε τὸ φρικωδέστατον σκάνδαλον τῆς ἱστορίας καὶ οὗ ἡ ὕπαρξις εἶναι ὕβρις ἅμα καὶ κηλὶς τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἠθικῆς τῆς Εὐρώπης.

Περιστείλατε τὴν ἀγανάκτησίν σας, ἂν δύνασθε, ὅσοι ἀμαθεῖς τῆς ἱστορίας καὶ στοιχειωδῶς ἀφιλοσόφητοι περὶ τοῦ βίου τῶν λαῶν καὶ τῆς πορείας τῆς ἀνθρωπότητος, ὅσοι μωροὶ καὶ μικρόνοι πολιτικοὶ τῆς Ἑλλάδος ἐφαντάσθητε δυνατὴν τὴν σύμπραξιν τοῦ πολιτισμοῦ μετὰ τῆς βαρβαρότητος, τοῦ φωτὸς μετὰ τοῦ σκότους, τῆς καταυγαζούσης ἐλευθερίας τῆς σκέψεως μετὰ τοῦ ἀποκτηνωτικοῦ φανατισμοῦ, ὅσοι ἐσκέφθητε, ὅτι ὀκτακοσίων ἐτῶν ἀμάλακτος καὶ ἀναλλοιώτως ἄτιμος ἀγριότης ἠδύνατο νὰ λησμονήσῃ ἑαυτὴν καὶ νὰ λάβῃ μορφὴν ἀνθρωπίνης ἡμερώσεως.

Ἂν δύνασθε, συγκρατήσατε τὴν φρίκην καὶ τὴν βδελυγμίαν σας ἀναγινώσκοντες, ὅτι διὰ τῆς μιᾶς χειρὸς δίδουσιν οἱ Τοῦρκοι εἰς τὰ οἰκτρὰ τοῦ Κρουσόβου θύματα *τοῦ κραταιοῦ αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ* ὀλίγας ὀκάδας ἀλεύρου καὶ διὰ τῆς ἄλλης ζητοῦσιν ὡς ἀντάλλαγμα τὴν τιμὴν τῶν παρθένων καὶ τῶν συζύγων των, ὅτι διὰ τῆς μιᾶς χειρὸς δωροῦσιν ἑκατοντάδας τινὰς λιρῶν πρὸς ἀνοικοδόμησιν δῆθεν ναῶν καὶ σχολείων καὶ διὰ τῆς ἄλλης ἁρπάζουσιν ὑπὸ τὸν ψευδῆ νόμιμον τύπον τοῦ φόρου ὅ,τι ὑπελείφθη εἰς τὰ παντλήμονα ἐκεῖνα ἀνθρώπινα ὄντα, καὶ φόρου τίνων πραγμάτων; Τῶν οἰκιῶν καὶ τῶν κτιρίων, ἅτινα δὲν ἔχουσιν οἱ φορολογούμενοι, ἅτινα εἰς σωρὸν ἐρειπίων μετέτρεψεν αὐτὸς ὁ αὐτοκρατορικὸς στρατός!

Ἀλλὰ μὴ εἶναι ταῦτα μόνα τὰ παθήματα τοῦ ἐν Τουρκίᾳ Ἑλληνισμοῦ; Ἂν μόνον μὲ μίαν λέξιν ἤθελέ τις νὰ χαρακτηρίσῃ τὴν κατάστασιν, δὲν θὰ εὕρισκε καταλληλοτέραν τῆς λέξεως *ἐρήμωσις*. Οἱ ἀργυρώνητοι Εὐρωπαῖοι ὑμνολόγοι τῆς βιωσιμότητος τῆς Τουρκίας καὶ τῆς ἀντοχῆς αὐτῆς ἀποροῦσιν, ὅτι ἀνεξαντλήτους ἔχει καὶ εὑρίσκει τοὺς πόρους ἡ Τουρκία ἐν ταῖς δειναῖς περιστάσεσιν. Ἀληθῶς οἱ πόροι της ἢ μᾶλλον ἡ δύναμις τῆς ἐπινοήσεως τῶν πόρων εἶναι ἀνεξάντλητος, ἀλλ' ἡ δύναμις αὕτη εἶναι ἀπατηλὴ καὶ ὀλεθρία, διότι ῥαγδαία εἶναι ἡ ἐλάττωσις τοῦ πληθυσμοῦ καὶ ταχίστη ἡ ἐρήμωσις τῆς χώρας.

Εἰς τοὺς ὑπὲρ πᾶν νοητὸν ἐν Εὐρώπῃ ὅριον φόρους προσέθηκε νῦν ἡ Τουρκία νέους ἀληθῶς τερατώδεις τὸ μέγεθος, εἰς τοὺς παγίους δὲ τούτους φόρους προσθέσατε καὶ τοὺς προαιρετικοὺς λεγομένους ἐράνους ὑπὲρ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ, ἵνα ἀνεύρητε, ὅσοι γινώσκετε, ὅτι οὐδὲν εἶναι προαιρετικὸν ἐν Τουρκίᾳ, οὐδὲν νόμιμον, ἀλλὰ τὰ πάντα βίᾳ καὶ ἁρπαγῇ, ποία καταστροφὴ ἐπίκειται εἰς πάσας τὰς ὑπὸ τὴν Τουρκίαν ἑλληνικὰς χώρας, ἂν ἡ ἐνεστῶσα κατάστασις παραταθῇ καὶ ἐπὶ ἑξάμηνον ἔτι.

Καὶ ταῦτα μὲν πάσχουσιν οἱ Ἕλληνες ἁπλῶς, διότι ἔτυχον τῆς τιμῆς νὰ εἶναι ὑπήκοοι τῆς *κραταιᾶς αὐτοκρατορίας* καὶ νὰ τελῶσιν *ὑπὸ τὴν αἰγῖδα τῆς ἀμεροληψίας καὶ εὐθυδικίας καὶ πατρικῆς μερίμνης τῆς αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως*, θὰ ἠδύνατο δέ τις νὰ εὕρῃ τῶν παθημάτων τούτων τὴν παραμυθίαν εἰς τὸ ὅτι γενικὸς εἶναι ὁ κλῆρος οὗτος εἰς ὅλον τὸ ὑπήκοον τῆς Τουρκίας.

Ἀλλὰ πρὸς τὴν χαριτόβρυτον φίλην της Ἑλλάδα πῶς φέρεται ἡ Τουρκία; Δὲν πιστεύομεν νὰ ἀγνοῇ, ἀφ' οὗ ἡμεῖς ἰδιῶται ὄντες γινώσκομεν ἐξ ἐπιστολῶν ἐκ πάσης γωνίας τῆς Τουρκίας, ἐκ Σμύρνης καὶ ἐκ Τραπεζοῦντος, ἐκ Θεσσαλονίκης καὶ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ἐκ Προύσης καὶ Βηρυτοῦ, ὅτι ἡ περιφρόνησις καὶ ἡ βία, ὁ χλευασμὸς καὶ ἡ αὐθαιρεσία εἶναι οἱ τρόποι τῆς συμπεριφορᾶς πρὸς τοὺς ἐλευθέρους Ἕλληνας πολίτας.

Τί δὲ ταῦτα ἐλέγχουσιν; Τί ἄλλο ἢ τὴν μανίαν τῆς αὐτοκτονίας, ὅταν πλήττῃ δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ ἐχθροὺς καὶ φίλους, ὅταν πρωτοφανὴς μισαλλοδοξία εἶναι βαθύτατα ἐρριζωμένη εἰς τὴν καρδίαν ὄχι ἁπλῶς τοῦ χύδην τουρκικοῦ ὄχλου, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν ἀνωτέρων στρωμάτων, ὅταν πασσάδες φωρῶνται ἀγρίας διατάσσοντες σφαγάς, ὅταν ἀνώτεροι τοῦ στρατοῦ ἀξιωματικοὶ καὶ δὴ ἐκ τῶν ἐν Εὐρώπῃ μορφωθέντων ἀποδεικνύωνται διαπράττοντες ὄργια, πρὸ τῶν ὁποίων θὰ ὠχρίων καὶ αὐτοὶ οἱ Κανίβαλοι, ὅταν πᾶσα ἡ ἱεραρχία τῆς τουρκικῆς διοικήσεως δὲν διαγινώσκῃ ἄλλο τι εἰς τοὺς χριστιανοὺς ἢ τὸν ἐχθρὸν τοῦ Ἰσλὰμ, τὸν ἄξιον ἐξοντώσεως.

Μάτην ἄρα, ὦ πολιτικοὶ τῆς Ἑλλάδος, ἠλπίσαμεν ἐπὶ τοὺς Τούρκους! Φρούδη εἶναι ἡ προσπάθεια ἡμῶν νὰ διαιρέσωμεν τοὺς ἐχθροὺς τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὅπως ἐλαττώσωσιν αὐτοὺς καθ' ἕνα. Καὶ πολεμοῦντες ἀλλήλους Βούλγαροι καὶ Τοῦρκοι εἶναι ἀπὸ φύσεως σύμμαχοι εἰς τὸ ἔργον τῆς καταστροφῆς παντὸς ὅ,τι θάλλει καὶ ἀκμάζει καὶ εἶναι ὑπέρτερον ἀμφοτέρων. Πρὸ Τούρκων καὶ Βουλγάρων δίκην χλοεροῦ καὶ εὐθαλοῦς παραδείσου κεῖται ὁ Ἑλληνισμός, ἐν αὐτῷ δὲ νῦν χορεύουσιν αἱ δύο αὗται βαρβαρότητες τὸν ἀπαίσιον χορὸν τῆς ἐρημώσεως.

Εἶναι λύκοι οἱ Βούλγαροι, κύριε Ράλλη, ἀλλὰ καὶ τίγρεις οἱ Τοῦρκοι, ἀφ' οὗ δὲ λόγῳ μόνον εἶναι φίλοι ἡμῶν οἱ τελευταῖοι, ἔργῳ δὲ ἐξ ἴσου πρὸς τοὺς Βουλγάρους πολέμιοι ἡμῶν, χάριν τιμῆς πρὸς τὴν ἱστορικὴν ἀλήθειαν, χάριν εὐλαβείας πρὸς τὰς ἀνυπερβλήτου αἴγλης περὶ ἐλευθερίας παραδόσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, ὀφείλομεν νὰ σταματήσωμεν εἰς τὸν κατήφορον τοῦ ἐξευτελισμοῦ πρὸς τοὺς Τούρκους καὶ νὰ διακηρύξωμεν μετ' εὐτολμίας ἴσης πρὸς τὰς ὑπ' αὐτῶν παραγνωριζομένας, φεῦ! καὶ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων κυβερζομένας, φεῦ! καὶ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων κυβερνητῶν ἀγνοουμένας δυνάμεις τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὅτι ἀποκρούοντες καὶ πολεμοῦντες τὸν Σλαβισμὸν δὲν δυνάμεθα οὐδὲ τοὺς Τούρκους νὰ ἀνεχθῶμεν.

Διὰ τοῦτο χαιρετίζομεν μετ' εὐφροσύνης καὶ ἐθνικῆς ἀγαλλιάσεως τὰς πρὸς τὴν Τουρκικὴν κυβέρνησιν δηλώσεις τοῦ κ. Γρυπάρη, ὅτι ἂν ἐξακολουθήσωσιν αἱ κατὰ τῶν Ἑλλήνων ἀγριότητες τῶν Τούρκων, ἡ Ἑλλὰς εἶναι ἠναγκασμένη νὰ ἀλλάξῃ πολιτείαν. Καὶ πρέπει νὰ ἀλλάξῃ, διότι παράσπονδοι καὶ παραβιασταὶ τῶν συντεθειμένων, ἢ μᾶλλον ἀνίκανοι νὰ τηρήσωσι τὰ συμφωνηθέντα δὲν εἴμεθα ἡμεῖς, ἀλλ' οἱ Τοῦρκοι.

Κατὰ τοιαύτης πολιτείας γινώσκομεν, ὅτι θὰ ἐξεγερθῇ ἡ σύνεσις τῆς ἀνανδρίας καὶ ἡ ἀνήθικος σωφροσύνη τοῦ σύμφεροντος κατὰ τὴν χυδαίαν περὶ αὐτοῦ ἀντίληψιν, ἀλλὰ προχείρους θὰ ἀντιτάξωμεν τὰς ἀποδείξεις, ὅτι καὶ νῦν, ὡς ἀείποτε, ἡ ἠθικὴ καὶ ἡ ἀλήθεια εἶναι οἱ ἄριστοι σύμμαχοι τῶν ἀληθῶν συμφερόντων.

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἀπηνεστάτη φορολογία. — Οἱ Τοῦρκοι περιδεεῖς. — Καχυποψίαι αὐτῶν πρὸς τοὺς Ἕλληνας.

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐξ Ἰωαννίνων ἀπὸ 6 Σεβρίου τὰ ἑπόμενα:

Οἱ φόροι διαδέχονται οἱ μὲν τοὺς δὲ μετὰ τόσης καταπληκτικῆς ταχύτητος, μεθ' ὅσης καὶ ἐφευρετικότητος· μετὰ τὰ φορολογηθέντα δαψιλῶς κτήνη ἔρχεται ἡ σειρὰ τῶν ἀνθρώπων, εἰς οὓς ἀνεξαιρέτως, μηδὲ τῶν Τούρκων αὐτὴν τὴν φορὰν ἐξαιρουμένων — πλὴν τῶν στρατευομένων — διὰ Σουλτανικοῦ ἰραδὲ ἐπιβάλλεται προσωπικὸς φόρος ἀπὸ 30—1000 γροσίων ἐτησίως. Οὕτω δὲ ἐπανερχόμεθα εἰς τοὺς χρόνους τοῦ χαρατσιοῦ καὶ δὴ διὰ τῶν μεταρρυθμίσεων. Οἵα εἰρωνεία! Μολαταῦτα διὰ τῆς εὑρέσεως τῶν πόρων τούτων θέλουσι συμπληρωθῆ αἱ ἀπαιτούμεναι πολεμικαὶ παρασκευαὶ διὰ τὰς ἐπειγούσας τοῦ παρόντος ἀνάγκας καὶ ἴσως ἴσως διὰ τὸν περὶ τῶν ὅλων ῥιφθησόμενον κῦβον, ἐὰν δεήσῃ. Δὲν θὰ ἠδυνάμεθα καὶ παρ' αὐτῶν τούτων τῶν Τούρκων ν' ἀρυσθῶμεν μαθήματα ἀναλόγου πρακτικότητος, ὅπως καταρτισθῇ εὐπρόσωπος ἡ ἐθνικὴ ἄμυνα τοῦ ἐξ ἴσου ἀπειλουμένου Ἑλληνισμοῦ ἐν περιστάσεσι μὴ ἐπιδεχομέναις ἀναβολὴν καὶ χρονοτριβάς;

Οἱ ἐνταῦθα Τοῦρκοι εἶναι εἴπερ ποτὲ περιδεεῖς καὶ ἀνήσυχοι, οὐδ' ἐρωτῶσι πλέον τὰ νέα τῆς ἑβδομάδος τὸ μὲν ἐξ ἐγωϊσμοῦ, το δὲ ἐκ φόβου μὴ αἱ πραγματικαὶ περὶ τῆς πολιτικῆς καταστάσεως εἰδήσεις εἶναι καὶ τῶν ὑποψιῶν των χείρονες. Ἀπό τινος δὲ δυσπιστία ἄκρα ἤρχισε νὰ τοὺς προσηλώνῃ πρὸς τὰ ἐν Ἑλλάδι, ὁπόθεν φοβοῦνται ἐν περιπτώσει ἐπιδεινώσεως τῶν ἐν Μακεδονίᾳ αἰφνιδίαν στρατιωτικὴν κατάληψιν τῶν Ἰωαννίνων. Τὴν ὑποψίαν των ταύτην ἐπέρρωσεν ἡ ἐπ' ἐσχάτων διαδοθεῖσα εἴδησις, ὅτι ὁ ἐν Λαρίσῃ πρόξενος τῆς Τουρκίας ἐτηλεγράφησε πρὸς τὴν ἐνταῦθα Διοίκησιν, ὅτι δῆθεν πολλαὶ Ἑλληνικαὶ ἀνταρτικαὶ ὁμάδες διέρχονται τὰ σύνορα κατευθυνόμεναι εἰς Μακεδονίαν. Συνεπείᾳ δὲ τῆς εἰδήσεως ταύτης, λέγεται, ὅτι διετάχθη ἐπιθεώρησις τῆς μεθορίου γραμμῆς καὶ πρὸς τοῦτο ἀνεχώρησεν ἐκεῖ ὁ στρατιωτικὸς Διοικητὴς Σεβκῆ Πασσᾶς μετὰ τοῦ συνταγματάρχου Φεϊζῆ μπέη, τοῦ γνωστοῦ ὑπερασπιστοῦ τῆς Πρεβέζης τῷ 1897, τοῦ ἀντισυνταγματάρχου Σουκρῆ βέη γαμβροῦ τοῦ Γεν. Διοικητοῦ Ὀσμὰν Πασσᾶ καὶ ἄλλων κατωτέρων ἀξιωματικῶν. Λέγεται δὲ, ὅτι καὶ εἰς τοὺς ἐνταῦθα Μωαμεθανοὺς διενεμήθησαν κρυφίως ἐν καιρῷ νυκτὸς ὅπλα Μαρτίνη καὶ ἀνὰ 100 φυσίγγια ἑκάστῳ.

ΘΡΑΚΗ

Τὰ κατὰ τὴν ἐπιδρομὴν τῶν Βουλγάρων εἰς τὰς ὑποδιοικήσεις Μηδείας καὶ Βασιλικοῦ. — Θηριωδίαι Βουλγάρων. — Συνεννοήσεις Ρώσων ἀξιωματικῶν τοῦ στόλου καὶ ἀρχηγῶν τῶν ληστροσυμμοριῶν. — Ἀξιέπαινος διαγωγὴ τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ.

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης τὰ ἑπόμενα:

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντὰ τοῦ «Ἀγῶνος».

Καίτοι ἀγνοῶ ἐὰν περιέλθῃ εἰς χεῖρας σας ἡ παροῦσά μου, ἐθεώρησα καθῆκόν μ' ἀποστείλω ὑμῖν περίληψιν τῶν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ὑποδιοικήσει Μηδείας καὶ τῇ γείτονι ὑποδιοικ. Βασιλικοῦ λαβόντων χώραν πρὸς γνῶσιν τῶν παρ' ὑμῖν, οἵτινες τόσον ἐσφαλμένας ἰδέας ἔχουσι περὶ τῶν ἐκτὸς τῆς ἐλευθ. Ἑλλάδος ζώντων ὑποδούλων.

Τὴν νύκτα τῆς 5 πρὸς τὴν 6 παρελθόντος Αὐγούστου περὶ τὸ μεσονύκτιον προσεβλήθησαν περὶ τὰ ἑξήκοντα χωρία τὸ ὅλον τῆς διοικήσεως 40 Ἐκκλησιῶν ἑλληνικά τε καὶ ὀθωμανικά, ὑπὸ μικρῶν ὁμάδων ληστανταρτῶν, ὧν τὰ πλεῖστα ἐσώθησαν ἀντισταντων τῶν κατοίκων, τινὰ δὲ παρεδόθησαν τῷ πυρί. Σφοδρότερον ὅμως πάντων προσεβλήθη τὸ ἑλληνικὸν χωρίον Βασιλικὸν, ἕδρα τῆς ὁμωνύμου ὑποδιοικήσεως, ὑπὸ τριακοσίων ληστανταρτῶν ἢ μᾶλλον στρατιωτῶν διευθυνομένων ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Σαράφωφ. Ἅπασαι αἱ κινήσεις καὶ τὰ παραγγέλματα ἐδίδοντο διὰ τῆς σάλπιγγος.

Ἡ ὀλιγάριθμος φρουρὰ μετὰ τοῦ ὑποδιοικητοῦ καὶ τινων ὑπαλλήλων μετὰ γενναιοτάτην ἀντίστασιν, καθ' ἣν ἀπώλεσε τοὺς περισσοτέρους ἄνδρας, ὑπεχώρησεν εἰς τὴν παραλίαν, ἀφοῦ ἐπεβίβασεν εἰς τὰ ἐν τῷ λιμένι ὁρμοῦντα πλοῖα τὰ γυναικόπαιδα, τελευταῖοι δ' ἀπῆλθον καὶ οἱ ἐναπολειφθέντες γενναῖοι πρόμαχοι. Οὕτω ἐναπομείναντες ἐλεύθεροι οἱ κακοῦργοι ἀνετίναξαν τὰ δημόσια οἰκήματα καὶ πλείστας ἰδιωτικὰς οἰκίας διὰ δυναμίτιδος εἰς τὸν ἀέρα· τὴν ἐπομένην ἐώρτασαν μεγαλοπρεπῶς δι' ἐπισήμου δοξολογίας τὴν νίκην των! Ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις θορυβηθεῖσα ἐπὶ τοῖς γενομένοις ἀνεκάλεσε πάσας τὰς ἐν τῷ ὀρεινῷ τμήματι Σαμακοβίου τῆς ὑποδιοικήσεως Μηδείας εὑρισκομένης φρουρὰς, φοβηθεῖσα μὴ ὑποστῶσι τὴν τύχην τῆς τοῦ Βασιλικοῦ.

Οὕτως οἱ μὴ ὑπερβαίνοντες τοὺς χιλίους καθ' ὅλα τὰ διαμερίσματα Βασιλικοῦ, Σαμακοβίου, Μηδείας, Τυρνάβου, ἀντάρται ἐγένοντο κύριοι ὁλοκλήρων ὑποδιοικήσεων. Ἐλεύθεροι πλέον πάσης καταδιώξεως προέβησαν εἰς ἀνηκούστους διαρπαγὰς καὶ λεηλασίας, ἀφοῦ διήρπασαν χιλιάδας πολλὰς ζώων ἐπυρπόλησαν τὰ ἐπὶ τῆς Θυνιάδος ἄκρας (καὶ οὐχὶ Ἰνιάδος ἢ Οἰνιάδος, ὡς ἐσφαλμένως γράφουσιν ἀπό τινος αἱ ἐφημερίδες μας) χωρία Κορφοκαλύβα, Θυνιάδα, Λιμάνι, Βαρβάρα, τὸ παρὰ τὸ Βασιλικὸν Ποτρουνάκι, Ἅγιον Στέφανον, ὅλας σχεδὸν τὰς ἐν τῷ τμήματι μικροεπαύλεις τῶν χωρικῶν, ἐπὶ τῷ αἰσίῳ δὲ κατάπλῳ τοῦ Ῥωσικοῦ στόλου ἐν τῷ λιμένι Θυνιάδος, παρέδωκαν εἰς τὸ πῦρ καὶ τοὺς ἐπὶ τῆς παραλίας Θυνιάδος εὑρισκομένους ξυλάνθρακας (περὶ τὰς 4,000,000 ὀκάδας)· ἐπίσης ὥρας τινας μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ στόλου ἀνετίναξαν διὰ δυναμίτιδος τὸν μόλις τελευταίως ἀνακαινισθέντα μεγαλοπρεπῆ τῆς Θυνιάδος ἄκρας φάρον. Τὸ περίεργον δὲ εἶναι, ὅτι κατὰ τὴν ἐν Θυνιάδι διαμονὴν τοῦ στόλου πολλάκις ἐθεάθησαν Ῥῶσοι ἀξιωματικοὶ συνεννοούμενοι μετὰ τῶν ἀρχηγῶν τῶν ἀνταρτῶν, ὡς μοὶ διεβεβαίωσαν ἀξιόπιστοι πλοίαρχοι εὑρισκόμενοι κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας ἐν τῷ ῥηθέντι λιμένι πρὸς παραλαβὴν ξυλανθράκων.

Οὕτω ἐρημωθείσης τῆς ὑπαίθρου χώρας ἤρχισαν ἐκπληροῦντες τὸ δεύτερον μέρος τοῦ σατανικοῦ σχεδίου των, ἀπογυμνοῦντες τοὺς ἐναπομείναντας κατοίκους· οὕτω τὰ ἑλληνικὰ χωρία τῶν ἄνω διαμερισμάτων ἐπλήρωσαν πλέον τῶν 10,000 λιρῶν εἰς χρήματα καὶ κοσμήματα. Κατὰ πᾶσαν δὲ πιθανότητα καὶ τὸ τρίτον μέρος τοῦ σχεδίου θὰ ἐξεπληροῦτο, δηλ. ἡ σφαγὴ καὶ ἡ πυρπόλησις τῶν ἑλληνικῶν χωρίων, ἐὰν μὴ ἔφθανε αὐτοκρατορικὸς στρατὸς, ὅστις ἤρχισε δραστηρίαν καταδίωξιν τῶν κακούργων.

Οὕτως οἱ αὐτοκαλούμενοι ἐλευθερωταὶ ἀπηλευθέρωσαν τοὺς κατοίκους ἐκ τῶν περιουσιῶν των καταστρέψαντες ἐμπορεύματα καὶ γεννήματα ἄνω τῶν 100,000 λιρῶν ὀθωμ. διαρπάσαντες ζῶα ἀξίας ἄλλου τόσου ποσοῦ καὶ τελευταῖον ἀπειλήσαντες καὶ αὐτὴν τὴν ζωὴν τῶν κατοίκων, ἥτις χάρις τῷ αὐτοκρατορικῷ στρατῷ ἐσώθη, ἵνα τέλεον ἐλευθερωθῇ τοιουτοτρόπως ἡ βορειοανατολικὴ Θράκη ἀπὸ παντὸς ἐμψύχου ὄντος πρὸς δόξαν τῶν ὑπὲρ ἐλευθερίας τῶν λαῶν ἀγωνιζομένων Πρεσσανσὲ καὶ Σας.

Ἰδοὺ κ. συντάκτα ἐν ἀτελεῖ σκιαγραφίᾳ, διότι ἡ ἐπὶ μέρους ἐξιστόρησις θ' ἀπετέλει ὁλόκληρον τόμον, τὰ συμβάντα τοῦ Αὐγούστου, ἅτινα κατερήμωσαν τέως ἀνθούσας κωμοπόλεις καὶ χωρία καὶ ἀπέστειλαν εἰς τὸν ᾅδην πλέον τῶν 300 Ἑλλήνων τε καὶ Τούρκων.

Ἂς ἐλπίσωμεν, ὅτι ἔληξαν τὰ δεινοπαθήματά μας, πολὺ ὅμως φοβοῦμαι τὸ ἐναντίον.

Βιζυηνός.

Η ΔΙΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΒΙΖΥΗΣ

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντὰ τοῦ «Ἀγῶνος».

Τελευταίως ἀνέγνωμεν ἐν τῷ ὑμετέρῳ ἀξιολόγῳ φύλλῳ διατριβὴν ἐκ Θράκης ὑπὸ ἡμερομηνίαν 25 παρελθόντος Ἰουλίου περιγράφουσαν τὴν πολιτείαν τῶν Μητροπολιτῶν Ἀδριανουπόλεως καὶ Βιζύης.

Ἀγνοοῦμεν τίς ὁ ἐπιστείλας καὶ ἐκ ποίας Θρακικῆς πόλεως ἔγραψε, διαβεβαιοῦμεν ὅμως τὴν ἀξιότιμον σύνταξιν τοῦ «Ἀγῶνος», ὅτι πολὺ ὀλίγα ἔγραψεν ἐξ ὅσων κατὰ τὸ τριετὲς ἐνταῦθα διάστημα τῆς διαμονῆς του ὁ Μητροπολίτης Βιζύης ἔπραξε.

Ἡμεῖς περιοριζόμεθα ἐν τῇ παρούσῃ ν' ἀναγράψωμεν ὀλίγας ἐκ τῶν ἐν ταῖς εἰς τὰ Πατριαρχεῖα ὑποβληθείσαις ἀναφοραῖς ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Ἰανουαρίου τῶν ἐπισήμων κοινοτικῶν σωματείων Βιζύης, Μηδείας, Σαμοκοβίου ἀναγραφομένων κατηγοριῶν.

Καὶ ἡ μὲν Βιζύη κατηγορεῖ τὸν πολὺν Δωρόθεον ὡς ληστεύοντα τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον καὶ τοὺς χωρικοὺς τοὺς προσερχομένους εἰς τὴν ἱερὰν Μητρόπολιν πρὸς λύσιν τῶν πνευματικῆς φύσεως διαφορῶν αὐτῶν. 1ον ὡς ἐκδίδοντα διαζύγια ἄνευ διαδι-

κασίας, διαλύοντα ἀρραβῶνας ἄνευ λόγου ἐπὶ ἀδροτάτῃ πληρωμῇ. Ἐν ὡς χειροτονοῦντα ὑπεραρθίμους ἱερεῖς ἀγραμματους καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐπιλήψιμου παριδόντες, λαμβάνοντα πλέον τῶν 25 λιρῶν τουρκ. παρ' ἑνὸς ἑκάστου. Ἐν ὡς παραδώσαντα τὴν παιδείαν εἰς χεῖρας γραμματιστῶν, οὐς οὐ μόνον ἀπομωρῷ, ἀλλὰ καὶ ὡς κατασκόπους μεταχειρίζεται παρὰ τοῖς χωρικοῖς. Ἐν ὡς μέθυσον καὶ δον ὡς μεταβαλόντα τὴν ἱερὰν Μητροπολιν. . . . . .

Ἡ κοινότης Μηδιάς ὡς ἑξῆς γράφει ἐν τῇ ἀναφορᾷ της:

Ἀον. Ὁ Μητροπολίκης Βιζύης καὶ Μηδείας κ. Δωρόθεος ἀντὶ τῆς εὐαγγελικῆς ἀγάπης ἐνέσπειρε τὴν διχόνοιαν.

Βον. Ἐγρίζει τοὺς ἱερεῖς ἀναιτίως ἰδίᾳ τε καὶ δημοσίᾳ.

Γον. Μεθύει οὐ μόνον καθ' ἑκάστην, ἀλλὰ καὶ ὅταν πρόκειται νὰ ἐπιτελέῃ τὴν θείαν λειτουργίαν.

Δον. Καταχρᾶται τὰ δικαιώματα τῶν Σχολῶν, τῶν ἐξ ἀδειῶν γάμου προερχομένων.

Εον. Πολλάκις παρακληθεὶς νὰ προδῇ εἰς ἐκλογὴν ἐπιτροπῆς πρὸς σύνταξιν κοινοτικῶν κανονισμῶν ἐκώφευσε. . . . . .

Ἴδοὺ κ. συντάκτα ἐν περιλήψει ὀλίγα τῶν ἀθλων τοῦ Βιζύης καὶ Μηδείας Μητροπολίτου, ὅνπερ ἡ ἐκκλησία, δι' οὐς οἶδι λόγους, διατηρεῖ εἰσέτι εἰς μάταον τόσον ἐπίκαιρον ἐπαρχίαν παλαιόσαον τὸν ἆγαπον ἀγῶνα κατὰ τῆς Σλαυϊκῆς βαρβαρότητος.

Καὶ ἴνα μὴ φανῶ ὄμως ὅτι ἀδικῶ τοὺς ἀποτρωπιαζομένους τὰ τοιαῦτα εὐσεβεῖς καὶ φιλησόχους κατοίκους τῆς ἐπαρχίας Βιζύης καὶ Μηδείας ὀφείλω νὰ δηλώσω ὅτι βλέποντες τὴν μακρὰν σιωπὴν τῆς Μητρὸς ἐκκλησίας ἠναγκάσθησαν μετὰ λύπης τελευταίως διὰ πρακτικῶν καταχρισθέντων ἐν τοῖς κώδιξι τῶν ἱερῶν Μητροπόλεων Σαμακοβίου καὶ Μηδείας νὰ παύσωσιν ἀπὸ τοῦ νὰ ἀναγορίζωσιν ὡς κανονικὸν ποιμενάρχην τὸν κ. Δωρόθεον, ἐχοντες οὕτω ἡσυχον τὴν συνείδησιν των, ὅτι τὸ ἐφ' ἑαυτοῖς ἔπραξαν τὸ καθῆκόν των.

Σημ. «Ἀγῶνος». Διαγωγὴ οἵα ἡ τῶν μητροπολιτῶν Βιζύης τῆς Θρᾴκης καὶ Ἐλευθεροπόλεως τῆς Μακεδονίας εἶναι ἱκανὴ νὰ καταρρίψῃ τὸ ἀξίωμα τῆς ἐκκλησίας ἢ παρὰ τῷ ποιμενίῳ καὶ νὰ διαρρήξῃ τὸν ἱερὸν περίβολον τῆς ἀφοσιώσεως αὐτοῦ, πρὸς τὴν πνευματικὴν ἀρχὴν του, ὅπως εἰσέλθωσιν ἀκόπως οἱ ἑλληνεύοντες πολέμιοι. Ἐπὶ μῆνας ὅλους ἐσιωπήσαμεν συμβουλεύοντες ὑπομονὴν καὶ σύνεσιν εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Ἐλευθεροπόλεως, οἵτινες δι' ἐπαινεταίμμονων ἀναρρῶν διξεπραγνώθησαν τὰ δεινὰ, ὅσα ὑρίσταται ἡ ἐπαρχία ἐκείνη ἐκ τῆς ἀκαταλογίστου διαγωγῆς τοῦ Σ. Παναρέτου. Ἀλλὰ νὺν ἀναγκαζόμεθα νὰ λύσωμεν τὴν σιωπὴν, διότι ἀτυχῶς ὁ Πανάρετος ἔχει συνδέλφιον, τὸν Βιζύης Δωρόθεον. Αἰσθήσαι αἴδοῦς, κατισχύνης μᾶλλον ἠσθάνθημεν πολλάκις ἀναγνώσκοντες ὅσα ἐπέστειλλον ἡμῖν διάφοροι ἀνταποκριταὶ τοῦ «Ἀγῶνος» περὶ τοῦ Βιζύης, καὶ νῦν δ' ἔτι ἠναγκάσθημεν δι' ἀποσιωπητικῶν νὰ ἀντικαταστήσωμεν ὁλοκλήρους περικοπὰς ἐπισήμου ἀναφορᾶς πρὸς τὰ πατριαρχεῖα τῆς κοινότητος Μηδείας κατὰ τοῦ Σ. Βιζύης. Τοσοῦτον βδελυρὰ καὶ ἀποτρόπαια εἶναι τὰ καταγγελλόμενα.

Ἀλλ' ἐρωτῶμεν: ὑπάρχει τόση πωρωσις συνειδήσεως; καὶ τόση ὑπκορισία ἐν τοῖς πατριαρχείοις, ὥστε βίᾳ νὰ συγκρατῶνται ὀρθιοι ἐν τοῖς ἱερωτάτοις θρόνοις ἀνθρωποι τοσοῦτον αὐθάδες ὑβρισταὶ οὐ μόνον τοῦ σεμνοτάτου καὶ ὑψίστου λειτουργήματος, ἀλλὰ καὶ αὐτῆς τῆς κοινοτάτης εὐπρεπείας; ὑπάρχει τοσαύτη ἀναισθησία πρὸς τοὺς νῦν καιροὺς καὶ τοσαύτη ἀσέβεια πρὸς τὸ θρησκευτικὸν αἴσθημα τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος ἐκ μέρους τῶν Ταγῶν τῆς ἐκκλησίας, ὥστε νὰ ἐπιτρέπωσιν εἰς τοὺς Παναρέτους καὶ Δωροθέους νὰπεριαγωσι μὲν εἰς διεύνοσταον κίνδυνον τὰ συμφέροντα τοῦ Γένους, νὰ ὑποσκάπτωσι δὲ τὴν εἴπερ ποτὲ καὶ ἄλλοτε νῦν ἀναγκαίαν σωσγὴν τῶν ποιμένων πρὸς τοὺς ποιμενάρχας των; Δὲν ἔχουσι τὰ πατριαρχεῖα ἕνα ἱκτορν, ὅπως ἀποστείλωσιν αὐτὸν εἰς Μηδίαν καὶ Ἐρεῖκον καὶ βεβαιώθωσι καὶ ἐπιστημονικῶς, ὅτι οἱ ἄνθρωποι οὗτοι πάσχουσιν ἤδη τὸ delirium tremens καὶ, ὅτι ἡ παραμονὴ αὐτῶν περαιτέρω ἐν τοῖς σημειοῖς ἀξιωσαν εἶναι ὄβρις πρὸς τὸ κόρος τῆς ἐκκλησίας; Ἀράγε ὁμολογοῦσιν οἱ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ ἐκκλησία ἔπαθε τοσοῦτον στείρωσιν ἀνδρῶν, ὥστε νὰ εἶναι δυσανσπλήρωτοι οἱ Δωρόθεοι καὶ οἱ Πανάρετοι;

Διὰ τῶν ἐρωτημάτων τούτων δὲν ἐξαντλοῦμεν τὴν ὕλην. Πολλοὺς γε καὶ δεῖ. Σκοποῦμεν μόνον νὰ καταδείξωμεν τὴν ὀδυνηροτάτην αἰσθησιν, ἣν ἐμποιεῖ τοῖς ὀρθῶς σκεπτομένοις ἡ δυσανχλοχία μεγαλοφρόνμονος φιλοδοξίας πρὸς τὴν μέριμναν στοιχειωδεστάτων πραγμάτων καὶ πεποίθαμεν, ὅτι ὁ αὐστηρότατος τῆς ἠθικῆς καὶ τῆς σωφροσύνης καὶ τῆς ἱεροπρεπείας φύλαξ Ἰωακεὶμ ὁ Γ' καὶ ἡ Ἁγιωτάτη Σύνοδος τῆς Κωνσταντινουπόλεως θὰ σπεύσωσι νὰ ἀποτρέψωσιν ἀπὸ τοῦ σεμνοῦ πρεσβυτίου τῆς ἑλληνικῆς ἐκκλησίας τοιούτους ῥύπους. Ἂν παρ' ἐλπίδα δὲν εἰσακουσθῶμεν, ἐγκλήμα καθυσιάσωμεν ὁπολαμβάνομεν τὴν σιωπὴν καὶ στοιχειώδες ἡμῶν ὡς τέκνου πιστοῦ τῆς ἑλληνικῆς ἐκκλησίας κεθήκον νὰ διεξαγάγωμεν μέχρι τέλους τὸν προκείμενον ἀγῶνα.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Ὁ ὅλεθρος τῶν Ἑλλήνων τῆς Μακεδονίας. — Τοῦρκοι καὶ Βούλγαροι τὸ αὐτὸ ἐπιδιώκοντες, τὴν καταστροφὴν τῶν Ἑλλήνων. — Τουρκικαὶ ἀμμίαι.—Ἐξύπνησον, ὦ ἐλευθέρα Ἑλλάς!

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Μοναστηρίου τὰ ἑπόμενα, ἅτινα φέρουσιν ἀληθῆς τὴν ἀπόγνωσιν.

Ἀξιότιμε Κύριε Συντάκτα τοῦ «Ἀγῶνος».

Δὶν εἰξεύρω τί πρῶτον καὶ τί δεύτερον νὰ σᾶς ἀναγγείλω ἐντεῦθεν, τὰς θρηνωδίας τῶν Βουλγάρων ἢ τὴν ἀκατανόητον ὅλως διαγωγὴν τῶν φίλων μας Τούρκων.

Οἱ πρῶτοι ἐξακολουθοῦσι τὰς ἐναντίον παντὸς Ἕλληνος—διότι κατ' αὐτὼν ἡ Ἐπανάστασις—βιαιοπραγίας, ἐξ ὧν ἀναρῴσ τὴν τελευταίαν, ἵνα ἐννοήσετε μερῴ τινος βαθμοῦ ἔφθασεν ἡ Βουλγαρικὴ θηριωδία.

Εἰς τὸ χωρίον Τιρσία τῆς ἐπαρχίας Φλωρίνης οἱ κοιωτατζῆδες, ἐπωφεληθέντες τῆς ἀπουσίας στατοῦ, συνέλαβον τὸν πρωὴν διδάσκαλον καὶ ἐσχάτως προεστῶτα τοῦ χωρίου Ἀντώνιον καὶ ἀφ' οὗ ἀπέκοψαν τὴν ῥίνα, τὴν γλῶσσαν, τὰ ὦτα, τὰς χεῖρας, τοὺς πόδας τοῦ δυσμοίρου τούτου μάρτυρος, τὸν ἔρριψαν κατόπιν, νὰ ἐκπνεύσῃ ἐν ἀγωνίᾳ!!! ὡς λόγος δὲ τῆς τοιαύτης πράξεως φέρουσιν ὄχι διότι ἐπρόδιδεν, ἀλλὰ διότι δὲν ἤτο σύμφωνος εἰς τὰ σατανικὰ αὐτῶν σχέδια.

Ἀπελιδοῦσι νὰ καύσωσι τὸ χωρίον Ζέλισβον, ὅπερ ἡ Τουρκικὴ θηριωδὶα ἐσεβάσθη, καὶ τὰς κωμοπόλεις Νεγοβάνην ἀμιγεῖς ἑλληνικὰς Κοινότητας, διατηρούσας ἀκμαῖον τὸ φρόνημα καὶ κάλλιστα σχολεῖα, καὶ Μπελλαμένην, ἀνεύτατοι δὲν κοσισὶ ὑπὸ τῶν Τούρκων.

Ἐνοῦ τῆς πόλεως Μοναστηρίου τὰ μίσθαρνα ἐργαστήρια τοῦ κομιτάτου βλέποντα ὅτι τὰ σχέδιά των ἀποτυγχάνουσιν, ἐπέδωκαν ἐγγραφα εἰς τινας τῶν ἀντιπροσώπων τῶν μεγ. Δυνάμεων, δι' ὧν ἀπελοῦσι τὰ προβδῶσιν εἰς ἀναρχικὰ πραξικοπήματα ἐντὸς τῶν κυριωτάτων πόλεων τῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης, ἐνὸς ἑβδομάδος δὲν ἐπέμβωσι αἱ δυνάμεις!...

Οἱ δὲ Τοῦρκοι συμπληροῦντες τὴν καταστροφὴν ὄχι μόνον οὐδεμίαν ποιοῦσιν διάκρισιν μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῶν Βουλγάρων, ἀλλὰ καὶ βασανίζουσι περισσότερον ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας, ἴσως διότι εἶναι βέβαιοι ὅτι οὐδεμία διαμαρτυρία ἀκούεται ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς χριστιανικῆς Εὐρώπης καὶ τῆς χριστιανικωτάτης Ῥωσίας μετ' ἀπαθοῦς χαιρεκακίας βλεπούσης τὴν ἐξοντωσίν μας.

Εἰς Κρούσοβον π. χ. ἐπὶ τῆς μιᾶς χειρὸς ἡ Τουρκ. Κυβέρνησις δίδει 2—5 ὀκκάβας ἀλεύρου εἰς λιμώττουσαν οἰκογένειαν, ἐπὶ δὲ τῆς ἑτέρας βιάζει τοὺς τοσοῦτον δοκιμασθέντας τούτους δυστυχεῖς ὁμογενεῖς νὰ πληρώνωσι τοὺς φόρους καὶ δὴ τὸν κτηνοτρόφον τῆς κτήματα, ἅπερ οὐτ' αὐτῆς ταύτης τῆς ματικὸν δὲ κτήματα, ἅπερ οὐτ' αὐτῆς ταύτης τῆς Κυβερνήσεως μεταβλήθησαν εἰς τέφραν. Ἀλλὰ ποία λογικὴ, ὁ Τουρκὶς, ὑπαγορεύει τοῦτο; πῶς ἐνεὶ δυνατὸν νὰ πλησῶσι τὸ φόρον καὶ μάλιστα ἐτησίσιον μέχρι Μαρτίου 1904. ἀφ' οὗ κτῆμα δὲν ἔχει πλέον, οὐ δὲ εἶσαι ὁ αἴτιος τῆς παντελοῦς καταστροφῆς των μεταβαλοῦσα πρωὴν ἀκμαζούσας οἰκογενείας εἰς ἐπαίτιδας;

Καὶ ποῖαν θὰ ἐνταλλάξῃ παρηγορίαν ἡ δωρεὰ τοῦ Σουλτάνου ἐκ 4,000 λιρῶν ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας, ἀφ' οὗ ταύτας ἐνοοῦσι τὰ ὀργανά του νὰ εἰσπράξωσι ἀγρίως παρὰ τῶν καὶ τῶν ἀπολύτως ἀναγκαίων στερουμένων ὑπτνκῶν, οὓς κατεστρέψιν ὁ αὐτοκρατορικὸς στρατός;

Ἐν Κρουσσόβῳ ὑπάρχει Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἣν οἱ Βούλγαροι ἀπὸ πολλοῦ διεξιδίκουν ὑπὲρ αὐτῶν, διότι οἱ Ἕλληνες εἴχον δύο, ἢ δὲ Κυβέρνησις, ἵνα ὑποβλέπῃ τὰς ἔριδας διὰ γνωστοὺς λόγους, ὡς πάσας τὰς διαφιλονικουμένας ἐκκλησίας, ἔσπεσε νὰ κλείσῃ. Κατὰ τὰ τελευταῖα γεγονότα ἡ ἐκκλησία ἠνεῳγθη καὶ οἱ Βούλγαροι ἐπωφεληθέντες τῆς ἐπικρατούσης ἀνομαλίας καὶ τῆς ἀπουσίας καὶ ἀδρανείας τοῦ Μητροπολίτου Πρεσπῶν Σ. Ἀνθίμου ἔσπευσαν ὑπὸ τὰ ὄμματα Αὐτοῦ προ ἑβδομάδος ν' ἀντικατασταήσωσι τὰς ἑλληνικὰς ἐπιγραφὰς τῶν ἁγίων εἰκόνων διὰ βουλγαρικῶν ἐπιγραφῶν τῶν αὐτῶν. Οἱ παριπιδημοῦντες ἐνταῦθα Κρουσοβῖται, ἀμ' ὡς ἔμαθον τὴν καλπονοθεύσιν ταύτην ἤθελαν διὰ τηλεγραφήματος των ἐντεῦθεν νὰ καταστήσωσι προσεκτικὸν τὸν νωθρὸν ποιμενάρχην των, ἀλλὰ τὸ τηλεγράφημα ἀγνωστον διατί δὲν ἐγένετο δεκτὸν ἐν τῷ τηλεγραφίῳ!

Τί πράττει λοιπὸν ὁ ἅγιος Πρεσπῶν ὁ μεγαλητέραν καταστροφὴν θεωρῶν τὴν (σὺν τοῖς ἄλλοις) ἀπώλειαν τῆς ποιμενορικῆς ἀγρυπζίας ἢ ἱπαρχύρου ῥάβδου του, ἀλλὰ δὲν θίγω τὴν χορδὴν ταύτην, διότι ἔχω τόσα νὰ εἴπω καὶ περὶ τοῦ ἡμετέρου Ἀρχιερέως, περὶ οὗ τοσον ἰχαείως ἀκρούσαμεν τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου εἰς ὡτα ὅμως μὴ ἀκουόντων πάντοτε, ὥστε θ' εἶχον ἀνάγκην ἠμερησίου ῥύζου καὶ εἰς συνεχῆ ἄρθρα, ἵνα δυνηθῶ νὰ σκιαγραφήσω μόνον ἀπλῶς πόσον ἐβλαψαν καὶ πόσον ἀντεθνικῶς ἐργαζονται οἱ ἄνθρωποι οὗτοι οἱ τεταγμένοι τὴν φρούρηαν τῶν τιμαλφεστάτων συμφερόντων τῆς ἀτυχοῦς ἐπαρχίας μας.

Δὲν γνωρίζομεν τί ἀκριβῶς συμβαίνει εἰς τ' ἀλλὰ καταστραφέντα [χωρία, ὧν οἱ κάτοικοι μετεβλήθησαν ἐν ἀκαρεῖ εἰς ἐπαίτας στερρθέντες τῶν ἑαυτῶν, ἀλλ' εἰς Κρούσοβον εἶναι περίεργος ὁ τρόπος καθ' ὃν αἱ σχρολ, αἱ πρὸς το θεαθῆναι ἀναλαβοῦσαι νέα ἔθνη ἐφεύρεσαν Ἕλληνας ἱερεῖς καὶ προκρίτους καὶ ἐπέρριψαν τοσαυτας ἀτιμίας κατὰ τῶν Ἑλληνίδων παρθένων καὶ γυναικῶν, ὥστε ἐκπλήσσωσι τὴν ἡμετέραν τὴν ἀθρωποτητος.

Ἐνῶπιον τῶν βιαιοπραγιῶν τῶν βανδαλικῶν τούτων ὀρδῶν καὶ τοῦ ἐξανγκασμοῦ τῶν συνεδρίων, ἐν ὁμιματι ὅλης τῆς ἱπαρχίας διαμαρτυρόμενθα κατὰ τῶν πράξεων τούτων, ἀποκηρήττοντες ἅμα ὅσα ἀπανικὰ σχεδία ἐπιδίωκει το Βουλγαρικὸν Κομιτατον.

Ἐν Καστορίᾳ τῇ 20 Αὐγούστου 1903

Οἱ μουκτάρηδες τῶν ἑνδεκα συνοικιῶν τῆς πόλεως.

Ἔφοται 11 ὑπογράφαι τῶν ἑνδεκα συνοικιῶν τῆς πόλεως.

Οἱ Δημογέροντες

Μιχαὴλ Ἰωάννου, Ἀνδρέας Χ. Τζιόνας, Διαμαντὴς Ἐμ. Ῥούμπα, Νικόλαος Ν. Παπαμόσχου.

Οἱ Ἐπίτροποι

Εὐάγγελος Ἀντωνιάδης, Δαμιανὸς Πεκμηζάρης, Κωνσταντίνος Χ. Τσόγκου, Παναγιώτης Ι. Κοτση, Νικόλα Δ. Γκλαβάς, Νικόλα Δ. Ῥάλλη.

Οἱ Ἔφοροι

Νικόλα Τσάκαλης, Κ. Ἀλβανὸς Μ. Λ. Μπατρῆνος (Δάμασχος).

(Ἔφοται ὑπιρδιακόσιοι ὑπογραφαὶ πολιτῶν).

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ
ΧΡΟΥΠΙΣΤΗΣ ΚΑΙ ΣΤΑΡΙΤΣΑΝΗΣ

Τολμητίαι ἀνανδροι καὶ δολοφόνοι, ὄργανα τοῦ μὴ ἔχοντος συνείδησιν οὐδεμιᾶς προσωπικῆς καὶ ἀτομικῆς ἐλευθερίας δολοφονικοῦ βουλγαρικοῦ Κομιτάτου ἐτόλμησαν ἐπ' ἐσχάτων νὰ καταπατήσωσι φυσικοὺς καὶ ἠθικοὺς νόμους σεβαστοὺς καθ' ἅπαντας τοὺς αἰῶνας ἐν ἀπάσαις ταῖς χώραις τῆς ὀρθλίου οἰκουμένης βαθμῷ πολιτισμοῦ καὶ ὑφ' οἱανδήποτε κυβερνητικὴν μορφὴν, καὶ ἀφοῦ ἔδειξαν τὰς αἱμοχαρεῖς χεῖρας των διὰ τοῦ αἵματος ἀθῴων προκρίτων ἑλληνικῶν καὶ ὀρθοδόξων κοινοτήτων, ἱερεων, διδασκάλων, παρθενογνῶν καὶ ἀνηλίκων ἀρρένων καὶ θηλέων, ὅπως δημιουργήσωσι ψευδεπανάστασιν κατὰ τοῦ καθεστώτος χαριν τῶν ἰδιοτελῶν σκοπῶν των, ὑπὸ τὸ κράτος τῆς αἱμοσταγοῦς δολοφόνου λόγχης κατώρθωσαν νὰ συμπραξουσιν ἀκουσίως εἰς τὰ ὄρη ἑλληνικὸς ἀγροτικὸς πληθυσιοὺς ὡς συμμερζιόμενους δῆθεν τοὺς ἰδιοτελεῖς καὶ ὀπισθοδούλους σκοποὺς τοῦ κομιτάτου.

Καθῆκον δθεν ἐπιβάλλεται εἰς ἡμᾶς τοὺς ὀρθοδόξους πληθυσμοὺς, οὐς ἡ βία δὲν κατώρθωσε νὰ συμπαρασῦρῃ, ὅπως ἀποκηρύξωμεν καὶ στιγματίσωμεν τοὺς κακοήθεις τούτους ἐπιδρομεῖς καὶ διαμαρτυρθῶμεν κατὰ τε τῶν βδελυρῶν καὶ ἀποτρόπαιων πράξεων καὶ ἰδιοτελῶν σχεδίων τοῦ δολοφονικοῦ κομιτάτου.

Τῇ 23 Αὐγούστου 1902.

Κοινότης κωμοπόλεως Χρουπίστης

Κοινότης κωμοπόλεως Σταριτσάνης

Ἔφοται 4 ὑπογραφαὶ τῶν συνοικιῶν Χρουπίστης καὶ Σταριτσάνης καὶ 64 ὑπογραφαί.

Σημ. «Ἀγῶνος». Ἀξιοπίστως μανθάνομεν, ὅτι

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΙ
ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ

Οἱ ὑποφαινόμενοι χριστιανοὶ ὀρθόδοξοι, κάτοικοι Καστορίας δηλοῦμεν ὅτι τὰ ἔνοπλα ὄργανα τοῦ δολοφονικοῦ σλαυϊκοῦ Κομιτάτου, ἀφοῦ κτωρῴκησαν τὴν χωρία διὰ δολοφονιῶν καὶ ἀποδιωξίας τῶν Ἑλλήνων προκρίτων, ἱερέων καὶ διδασκάλων ἀπὸ τινων ἡμερῶν δια τῶν σφαγῶν καὶ τῆς αἱμοσταγοῦς λόγχης παρασύρουσιν εἰς τὰ ὄρη τοὺς ἑλληνικοὺς ἀγροτικοὺς πληθυσμοὺς τῆς ἐπαρχίας ἡμῶν, ὅπως ἐκθέσωσιν αὐτοὺς ἀκουσίως ἀπέναντι τῆς νομίμου πολιτικῆς ἀρχῆς καὶ παρεκτήσωσι διὰ τῆς τεχνητῆς καὶ βιβλιασμένης [ταύτης ψευδεπαναστάσεως τὴν τόπον ἡμῶν ὡς συμμερζιόμενον δῆθεν τοὺς ἰδιοτελεῖς καὶ ὀπισθοδούλους σκοποὺς τοῦ κομιτάτου.

Ἡ ἐκκλησιαστικὴ περιοχὴ τῆς ἐπαρχίας ἡμῶν περιέχει ὀρθοδόξα μὲν χωρία 155, ὀθωμανικὰ 130, βουλγαρικὰ 8, καὶ μικτὰ 20. Ἐκ τῶν 313 χωρίων παρέσυραν εἰς τὰ ὄρη ἐκτὸς τῶν 8 βουλγαρικῶν χωρίων καὶ περὶ τὰ 20 μικτὰ καὶ Ἕλληνικὰ χωρία μετὰ τῶν γυναικοπαίδων αὐτῶν· καταλοιπὸν ἐξ ὁμαίων διαμαρτυρίαν ἤτο προθυμος νὰ προδῷ καὶ ἡ κοινότης Κρήνην ἠλευθερῶσαμεν τοσάκις μόνον, ἀδοῴθητοι, πολεμοῦμενοι μάλιστα ἐνίοτε καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν Ἰταλῶν, ὀχι βέβαια ἀιὰ τῆς ἠρωϊκῆς, τῆς ἀποθαυμαζομένης, μεθόδου τῶν Βουλγάρων φανεροντες διδασκάλους καὶ ἱερεῖς καὶ ἀπομάζοντες παρθένους καὶ καίοντες θημωνιὰς σίτου, ὅτι ὁ εὐθαλὴς κορμὸς τῶν Βουλγάρων ἐλιγίζετο ἀνάνδρως ἐπὶ πεντακόσια ἔτη ὑπὸ τοῦς ῥαβδισμοὺς τῶν Τούρκων ἄνευ διαμαρτυρίας καὶ ἄνευ γογγυσμοῦ, ὅτι τοσον βαθὺ εἶναι τὸ περὶ ἐλευθερίας αἴσθημα τῶν φίλων Βουλγάρων, ὥστε οὐδαμοῦ τὰ ἀνανδρα στίφη τὰ ἀγρίως δολοφονοῦντα Ἕλληνας ἀόπλους ἀντέστησαν ὡς ἐμπρέπει εἰς ἄνδρας ἀπὸ ἐλευθερίας μαχομένους κατὰ τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ καὶ ὅτι σφαγὴ μᾶλλον ἢ φόνος ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης εἶναι τὸ πάθημα τῶν στιφῶν ἐκείνων, δσάκις ἀν συμπλέκωνται πρὸς τοὺς Τούρκους. Εἶναι δὲ δυνηρὸ, διότι ἀγαπῶμεν ἐλικρινῶς τὸ ἀδελφὸν τῶν Ἰταλῶν ἔθνος, τελευταῖον, ἀλλ' ἐπιβάλλεται ἡμῖν ἡ ἐρώτησις πρὸς τὸν αὐθάδη ὑβριστὴν τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους: πόσαι εἶναι αἱ νῦν τοῦ συντεταγμένου ἰταλικοῦ στρατοῦ κατὰ τὰν πολεμῶν ἐπὶ τῆς τελευταίας πεντηκονταετίας;

Χάριν τοῦ Ἰταλοῦ συναδέλφου ἀναγράφομεν ἐνταῦθα, ὅτι κατ' ἐπισημοτάτας εἰδήσεις οἱ φανευθέντες Βούλγαροι ἠρταὶ ἀπὸ τῆς 24 Αὐγούστου μέχρι τῆς 5 Τβρίου καθ' ὅλην τὴν Μακεδονίαν ἀνέρχονται εἰς ὑπερεξακοσίους. Δύναται νὰ περιγράψῃ ἡμῖν ὁ Ἰταλὸς συνάδελφος τὰς λυσσώδεις καὶ ἡρωϊκὰς μάχας, καθ' ἃς ἔπεσαν γενναίως μαχόμενοι οἱ ἥρωες τοῦ φόνου καὶ τοῦ ἐμπρησμοῦ οὗτοι;

***

—*Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Θεσσαλονίκης, ὁ τουρκικὸς στρατὸς κατώρθωσε νὰ ἐκκαθαρίῃ ἐξ ὁλκλήρου τὸ βιλαέτιον τοῦ Μοναστηρίου ἀπὸ τὰς βουλγαρικὰς συμμορίας.*

Τοὺς πλείστους τῶν βουλγάρων ἠρταναρτῶν ἐφόνευσε, τοὺς δὲ λοιποὺς ἠνάγκασε νὰ φύγωσιν εἰς τὸ βουλγαρικὸν ἔδαφος.

Τοιουτοτρόπως ὁ τουρκικὸς στρατὸς κατέχει ἤδη ὁλόκληρον τὸ βιλαέτιον τοῦ Μοναστηρίου.

***

—*Ἡ ἐφημερὶς τῆς «Φραγκφούρτης» δημοσιεύει τηλεγράφημα βεβαιοῦν, ὅτι ὁ Βόρις Σαράφωφ ἀπέθανεν ἐκ τῶν τραυμάτων αὐτοῦ.*

***

—*Ἐπίσημον τηλεγράφημα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀγγέλλει, ὅτι ἡ εἰς τὸ διαμέρισμα Μελενίκου εἰσβαλοῦσα συμμορία τῶν Βουλγάρων ἠρταναρτῶν ἀπεπελέτο ἐξ 800 περίπου ἀνδρῶν, οἵτινες δι αιρεθέντες εἰς διάφορα τμήματα κατέφυγον εἰς τὸ ὄρος Περίμ. Ὁ διοικητὴς τοῦ ἐκεῖ τουρκ. στρατοῦ, δστις ἤρο εἰδοποιήσας περὶ τῆς εἰσβολῆς αὐτῆς, κατήρισε διάφορα σώματα, ἅτινα ἐτέθησαν εἰς καταδίωξιν τῶν ἠρταναρτῶν συμμοριῶν καὶ ἔνεκα τούτου ἐπηκολούθησαν συμπλοκαὶ εἰς διάφορα σημεῖα, ἀποτέλεσμα τῶν δποίων ἤτο ὁ φόνος 107 ἐν ὅλῳ ἠρταναρτῶν, μεταξὺ τῶν δποίων καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῆς συμμορίας Σαντάσωφ.*

Οἱ λοιποὶ ἠρταναρτάρται κατέφυγον ἐν τῷ ὄρει Περίμ, ἀλλὰ πολιορκοῦνται στενῶς ὑπὸ τουρκικοῦ στρατοῦ, δστις κατήρισε τρεῖς ζώνας πολιορκητικάς.

Ἡ κατασταγὴ καὶ τῶν ἄλλων ἠρταναρτῶν θεωρεῖται βεβαία, διότι ὁ τουρκικὸς στρατὸς ἐν ἀνάγκῃ θὰ κάμῃ χρῆσιν καὶ πυροβόλων.

— *Παρὰ τὰς ἀντιφάσεις καὶ διαψευδομένας εἰδήσεις ἐν μόνον εἶναι βέβαιον, ὅτι κατὰ τὸ τελευταῖον ἑξαήμερον καὶ σχέσεις Τουρκίας καὶ Βουλγαρίας, χερσονήσου ὑπὸ τοῦ ἄλλως ἠρωϊκοῦ λαοῦ τῆς Ἰταλίας, ὅτι τὴν νῆσον Κρήτην ἠλευθερώσαμεν τοσάκις μόνοι, ἀδοῴθητοι, πολεμοῦμενοι μάλιστα ἐνίοτε καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν Ἰταλῶν, ὀχι βέβαια διὰ τῆς ἠρωϊκῆς, τῆς ἀποθαυμαζομένης, μεθόδου τῶν Βουλγάρων φανεροντες διδασκάλους καὶ ἱερεῖς καὶ ἀπομάζοντες παρθένους καὶ καίοντες θημωνιὰς σίτου, ὅτι ὁ εὐθαλὴς κορμὸς τῶν Βουλγάρων ἐλιγίζετο ἀνάνδρως ἐπὶ πεντακόσια ἔτη ὑπὸ τοὺς ῥαβδισμοὺς τῶν Τούρκων ἄνευ διαμαρτυρίας καὶ ἄνευ γογγυσμοῦ, ὅτι τοσον βαθὺ εἶναι τὸ περὶ ἐλευθερίας αἴσθημα τῶν φίλων Βουλγάρων, ὥστε οὐδαμοῦ τὰ ἀνανδρα στίφη τὰ ἀγρίως δολοφονοῦντα Ἕλληνας ἀόπλους ἀντέστησαν ὡς ἐμπρέπει εἰς ἄνδρας ἀπὸ ἐλευθερίας μαχομένους κατὰ τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ καὶ ὅτι σφαγὴ μᾶλλον ἢ φόνος ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης εἶναι τὸ πάθημα τῶν στιφῶν ἐκείνων, δσάκις ἀν συμπλέκωνται πρὸς τοὺς Τούρκους. Εἶναι δὲ δυνηρὸ, διότι ἀγαπῶμεν ἐλικρινῶς τὸ ἀδελφὸν τῶν Ἰταλῶν ἔθνος, τελευταῖον, ἀλλ' ἐπιβάλλεται ἡμῖν ἡ ἐρώτησις πρὸς τὸν αὐθάδη ὑβριστὴν τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους: πόσαι εἶναι αἱ νῦν τοῦ συντεταγμένου ἰταλικοῦ στρατοῦ κατὰ τὰν πολεμῶν ἐπὶ τῆς τελευταίας πεντηκονταετίας;*

Χάριν τοῦ Ἰταλοῦ συναδέλφου ἀναγράφομεν ἐνταῦθα, ὅτι κατ' ἐπισημοτάτας εἰδήσεις οἱ φανευθέντες Βούλγαροι ἠρταὶ ἀπὸ τῆς 24 Αὐγούστου μέχρι τῆς 5 Τβρίου καθ' ὅλην τὴν Μακεδονίαν ἀνέρχονται εἰς ὑπερεξακοσίους. Δύναται νὰ περιγράψῃ ἡμῖν ὁ Ἰταλὸς συνάδελφος τὰς λυσσώδεις καὶ ἡρωϊκὰς μάχας, καθ' ἃς ἔπεσαν γενναίως μαχόμενοι οἱ ἥρωες τοῦ φόνου καὶ τοῦ ἐμπρησμοῦ οὗτοι;

***

—*Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Θεσσαλονίκης, ὁ τουρκικὸς στρατὸς κατώρθωσε νὰ ἐκκαθαρίῃ ἐξ ὁλκλήρου τὸ βιλαέτιον τοῦ Μοναστηρίου ἀπὸ τὰς βουλγαρικὰς συμμορίας.*

Τοὺς πλείστους τῶν βουλγάρων ἠρταναρτῶν ἐφόνευσε, τοὺς δὲ λοιποὺς ἠνάγκασε νὰ φύγωσιν εἰς τὸ βουλγαρικὸν ἔδαφος.

Τοιουτοτρόπως ὁ τουρκικὸς στρατὸς κατέχει ἤδη ὁλόκληρον τὸ βιλαέτιον τοῦ Μοναστηρίου.

***

— *Ἡ

λαοῦ πρόσωπα, τὸν κ. Μερκούρην καὶ τὸν κ. Ἀγγελόπουλον, πρὸς τὰς ἀρετὰς αὐτῶν καὶ τὸν χαρακτῆρα, πρὸς τὸ δεδοκιμασμένον τοῦ ἑνὸς καὶ πρὸς τὴν ἄγνωστον πορείαν τοῦ ἄλλου, ἐὰν ἐτύγχανε νὰ ἀναδειχθῇ ἄρχων τοῦ δήμου. Ἄνευ καὶ τῆς ἐλαχίστης ἐπιδράσεως ἐπὶ τὴν ἔκβασιν τῶν ἐκλογῶν δὲν ἔμεινε βεβαίως ἡ ἀσύγκριτος ἱκανότης τοῦ νῦν δημάρχου Ἀθηναίων πρὸς τὴν ἱκανότητα τῶν μέχρι τοῦδε διοικησάντων τὴν πρωτεύουσαν τοῦ βασιλείου, ἡ ἀπαράμιλλος διοικητικὴ αὐτοῦ ἰδιοφυΐα, ἡ ἀκαταπόνητος φιλεργία, ἡ γοργοτάτη ἀντίληψις τοῦ ἑκάστοτε πρακτέου, ἡ εὐστοχία, μεθ' ἧς ἔλυσεν ἔστω καὶ προσωρινῶς δύο τὰς μεγίστας δυσχερείας τοῦ δήμου Ἀθηναίων, τὴν τοῦ οἰκονομικοῦ ἰσοζυγίου διὰ τῆς ἐνώσεως τῶν δανείων καὶ τῆς ἐλαττώσεως τοῦ τόκου καὶ τὴν τῆς ὑδρεύσεως, οὕτως ὥστε ὁ ὑπὲρ πάντα ἄλλον δῆμον τοῦ κράτους ἐν πτωχεύσει διατελῶν δῆμος Ἀθηναίων ἀντὶ ἐλειμμάτων νὰ ἔχῃ περισσεύματα καὶ ἄνευ δανείων νὰ κτίζῃ μεγάλα πρὸς τὰς ἀνάγκας αὐτοῦ χρησιμώτατα κτίρια, οἷα ἡ λαχαναγορά, νὰ ἀνακαινίζῃ τὰ ὑπάρχοντα, οἷα ἡ νέα ἀγορά, νὰ ἀνοίγῃ νέους δρόμους καὶ νὰ βελτιώνῃ τοὺς ὑπάρχοντας καὶ τὸ διψαλέον καὶ κονισαλέον ἄστυ νὰ ἔχῃ, ἂν μὴ ἀφθονίαν, τελείαν τοὐλάχιστον ὕδατος ἐπάρκειαν κατὰ τὸ θέρος, ἐν ᾧ πρὸ τεσσάρων ἐτῶν μάχαι συνεκροτοῦντο παρὰ τὰς βρύσεις πρὸς πλήρωσιν μιᾶς ὑδρίας, νὰ βλέπῃ δὲ καταβρεχομένας τὰς κυριωτάτας τῶν λεωφόρων του, πάντα ταῦτα, ἐπαναλαμβάνομεν, ἄνευ ἐπιδράσεως ἐπὶ τὸ ὁλικὸν ἀποτέλεσμα τῆς κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ψηφοφορίας, δὲν ἔμειναν. Ἀλλὰ ταῦτα δὲν ἔδωκαν τὴν νίκην εἰς τὸν κ. Μερκούρην.

Τὴν νίκην ἔδωκεν ἡ δικαία ὀργὴ ἡ εἰς ἐλεύθερον λαὸν ἁρμόζουσα κατὰ τῶν ἐκμεταλλευτῶν τῆς εὐπιστίας του καὶ τῶν ὑβριστῶν τοῦ ἐλευθέρου φρονήματος, ἡ ἀγανάκτησις κατὰ τῆς ἀλλοπροσάλλου διαγωγῆς κυβερνήσεως, ἥτις ἐπεζήτησε διὰ τῆς βίας νὰ ἀλλοιώσῃ τὴν κρίσιν τῶν Ἀθηναίων, ἡ ἀποστροφὴ πρὸς τὴν ὑποκρισίαν καὶ τὴν ἀνειλικρίνειαν τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, ὧν ὑπάτη φιλοδοξία κατέστη νὰ παραβιάζωσι καὶ τοὺς στοιχειωδεστέρους κανόνας τῆς δημοσίας ἠθικῆς καὶ νὰ ἐξυβρίζωσιν εἰς τὸ κοινὸν τῆς αἰδοῦς αἴσθημα ἄλλα λέγοντες καὶ ἄλλα πράττοντες, γεγωνυίᾳ τῇ φωνῇ διακηρύττοντες, ὅτι τὴν ἐκλογὴν τῶν δημοτικῶν ἀρχόντων ἐννοοῦσι συμφώνως πρὸς τὸν νόμον ἄσχετον πρὸς τὴν πολιτικὴν καὶ ὅτι τούτου ἕνεκα δὲν θὰ ἀναμιχθῶσιν εἰς αὐτήν, διὰ περιστροφῶν δ' εἶτα συμβουλεύοντες νὰ προτιμήσωσιν οἱ ἐκλογεῖς τοῦτον τὸν ὑποψήφιον ἀντὶ τοῦ ἄλλου, μὴ διστάζοντες νὰ ἀνομολογήσωσιν, ὅτι, ἂν ὁ ὑποδεικνυόμενος ὑποψήφιος ἐπιτύχῃ, τὸ ἐθνικὸν αὐτοκαλούμενον κόμμα θὰ ἀποδειχθῇ κατισχῦον τῶν ἀντιπάλων, ἀνακρούοντες ὕστερον κατὰ τὸ εἰωθὸς, ἵνα μὴ φανῇ μηδ' ἐπὶ στιγμὴν μίαν σύμφωνον πρὸς ἑαυτὸ τὸ ἄθλιον τοῦτο κόμμα. ὅτε ὁ λαὸς τῆς πρωτευούσης ἐφαίνετο προδήλως μὴ τείνων εὐήκοον οὖς εἰς τὰς συστάσεις ταύτας, πρύμναν, καὶ ἀναιροῦντες ὅσα εἶπον, ἀλλὰ καὶ ψιθυρίζοντες πρὸς τοὺς ἁπλοϊκωτέρους, ὅτι τὸν ὑποψήφιον τοῦ κόμματος πρέπει νὰ ἐκλέξωσι καὶ ὄχι τὸν ἀντίπαλον, γράφοντες ἐπιστολὰς καὶ ἐκλιπαροῦντες ἐπαίτου δίκην τὰς ψήφους τῶν Ἀθηναίων, ἐὰν θέλωσι νὰ μὴ πικράνωσι τὰς τελευταίας στιγμὰς τοῦ γράφοντος τὰς πρωτακούστους ταύτας ἐπιστολὰς τοῦ κ. Δηλιγιάννη.

Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς καὶ πλανώμενος δὲν ἀποβάλλει τὴν ἔμφυτον αὐτοῦ ὀξύνοιαν καὶ οἱ συντασσόμενοι ἐξ ἀγαθῆς πίστεως πρὸς τὸ ἐθνικὸν κόμμα, τοῦτ' ἔστι πρὸς τὸν ἀνάδοχον καὶ ἡγέτην τοῦ κόμματος τούτου κ. Δηλιγιάννην ἠρμήνευσαν ἐπακριβῶς ὅ,τι ἤθελεν ὁ ἄστατος καὶ ἀλλοπρόσαλλος γέρων, ὅ,τι ἐπόθει ἐγκαρδίως, ἀλλ' ὅ,τι ἀπεριφράστως καὶ ἀναφανδὸν ἐδίσταζε νὰ ὁμολογήσῃ, τὸ σύνθημα δὲ «τῷπε ὁ γέρος» ἀπέβη ἡ πιστὴ ἔκφρασις τῶν βουλευμάτων τοῦ παρὰ τὸ γῆρας ἀδιορθώτως ταραξίου καὶ ὑπὸ τοῦ δαιμονίου τῶν ἀνατροπῶν καὶ τῶν μεταβολῶν τοῦ καθεστῶτος ἐν Ἑλλάδι οἰστρηλατουμένου τούτου πολιτικοῦ ἀνδρός.

Ἀλλ' εἰς τὸ σύνθημα τοῦτο ἀπήντησαν οἱ δημόται Ἀθηναῖοι, ὡς ἥρμοζεν εἰς λαὸν γνησίως ἐλεύθερον. Τὸ «τῷπε ὁ γέρος» οὐδὲν ἄλλο ἐσήμαινεν ἢ ὅτι ὁ ἑλληνικὸς λαὸς δὲν δικαιοῦται νὰ ἔχῃ ἄλλην γνώμην ἐκείνης, ἣν ἔχουσιν οἱ ψευδεῖς καὶ ἀνειλικρινέστατοι πρόμαχοι τῶν συνταγματικῶν δῆθεν ἐλευθεριῶν του καὶ τῶν ἐλευθέρων θεσμῶν του, οὐδὲν ἄλλο ἐσήμαινεν ἢ ὅτι ὁ ἑλληνικὸς λαὸς εἶναι ἀγέλη συρομένη ὑπὸ τῶν ἀσυστόλων φενακιστῶν καὶ ἀπατεώνων, οἵτινες ἀναίσθητοι πρὸ τῶν κινδύνων τοῦ Γένους, ἀσυνειδήτως ἀδιάφοροι πρὸς τὰς τύχας καὶ τὴν ἱστορικὴν αὐτοῦ πορείαν δὲν βλέπουσι πρὸ ἑαυτῶν ἄλλους ἀγῶνας ἢ τοὺς ἀγῶνας τοὺς ἐξανδραποδιστικοὺς τοῦ «Ζήτω ὁ Γέρος!». Ἀλλ' οἱ Ἀθηναῖοι ἀπεκρίθησαν «Ἀρκεῖ ὁ ἐμπαιγμός!» «Ἐπιθυμοῦμεν τὴν τάξιν καὶ τὴν πολιτειακὴν εὐκοσμίαν καὶ τὴν εἰρήνην»· ἀπέστειλε δὲ τὸν ὑποδειχθέντα ὑποψήφιον εἰς τὸν οἶκον τοῦ «Γέρου». Τούτου τὴν ἀλάθητον ἀπόδειξιν ἔδωκε τὴν ἐπαύριον τῆς νίκης τοῦ κ. Μερκούρη ἡ ἀθρόα πρὸς τοῦτον προσέλευσις τῶν ἐπιφανεστέρων ἐμπόρων τῆς ὁδοῦ Αἰόλου καὶ Ἑρμοῦ, οὐχὶ ἵνα συγχαρῶσι μᾶλλον τὸν κ. Μερκούρην ἐπὶ τῇ νίκῃ, ἀλλ' ἵνα εὐχαριστήσωσιν αὐτὸν ἐπὶ τούτῳ ἑνὶ στόματι σχεδὸν ἐπαναλαμβάνοντες «Μᾶς ἔσωσες, κύριε Μερκούρη!» Τοῦτ' ἔστι μᾶς ἔσωσες ἀπὸ τῆς ἀναρχίας καὶ τῆς βίας, ἀπὸ τῶν λιθοβολισμῶν καὶ τῶν ἁρπαγῶν, ἀπὸ τῶν ἀγρίων ἐπιθέσεων καὶ τῶν ἀτιμωρήτων φόνων, εἰς ἃ ἐκτρέπεται κατὰ κανόνα, ὅταν νικᾷ, τὸ εὐλογημένον αὐτὸ ἐθνικὸν κόμμα.

Τὴν σημασίαν ταύτην ἔχει ἡ κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐκλογὴ τοῦ κ. Μερκούρη ὡς πρώτου ἄρχοντος αἱρετοῦ τοῦ δήμου Ἀθηναίων καὶ εἰς τὰ ἠθικὰ ταῦτα αἴτια ὀφείλεται. Τούτοις προσθετέον καὶ τὴν ἀπαράμιλλον τάξιν, τὴν μοναδικὴν ἐν Ἀθήναις, ἥτις ἐπεκράτησε κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ ἥτις πρώτιστα πάντων ὀφείλεται εἰς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Διάδοχον Κωνσταντῖνον καὶ Γεν. Διοικητὴν τοῦ στρατοῦ. Πρώτην φορὰν ἐξησφαλίσθη τελείως ἡ ἐλευθέρα ἐκλογὴ καὶ πρώτην φορὰν προσῆλθον εἰς τὰς κάλπας αἱ ἐπίλεκτοι τῆς ἀθηναϊκῆς κοινωνίας τάξεις, αἱ τάξεις αἱ αἰσθανόμεναι καὶ αἱ τάξεις αἱ σκεπτόμεναι ὑγιέστερον, πατριωτικώτερον, ἀγνότερον περὶ τῆς τύχης τῆς πόλεως καὶ τῆς τύχης τῆς ὅλης πολιτείας. Πάντες συνησθάνθησαν τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ὅτι στρατιῶται καὶ ἀξιωματικοὶ ἐτέλουν ὑπὸ τὴν σιδηρᾶν πειθαρχίαν ἀνδρὸς θέλοντος καὶ γινώσκοντος νὰ ἄρχῃ, εὐόρκου τηρητοῦ τῶν καθηκόντων του ὡς ἀρχηγοῦ τοῦ στρατοῦ, ἐντίμου φύλακος τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ λαοῦ, οὗ θὰ ἄρξῃ ὡς ἄναξ αὔριον καὶ ὅτι στρατιῶται καὶ ἀξιωματικοὶ εἶναι οἱ φρουροὶ τῆς ἐλευθερίας τῶν πολιτῶν καὶ ὄχι οἱ βιασταὶ τοῦ φρονήματός των κατὰ τὸ παράδειγμα τῶν ἐν Αἰγίνῃ κατὰ τὸν παρελθόντα Νοέμβριον διαπραχθεισῶν ἀνομιῶν. Καὶ πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι ἀξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται ἐπέδειξαν αὐτόχρημα στρατιωτικὴν διαγωγὴν, τοῦτ' ἔστιν ἔντιμον, γενναίαν, χρηστὴν, εἰλικρινεστάτην διαγωγὴν καὶ ἀπέδειξαν ἅπαξ ἔτι, ὅτι ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς ἔχει ἐμφύτους τὰς στρατιωτικὰς ἀρετὰς, τὴν συνείδησιν τοῦ καθήκοντος, ὅταν ἄγηται πρεπόντως ἐπ' αὐτό.

Ἀδύνατον εἶναι ἡμῖν τὰ τῆς ἐκλογῆς Ἀθηνῶν περιγράφοντες νὰ μὴ ἐκφράσωμεν τὴν ἐθνικὴν εὐφροσύνην, ἣν εὐτυχεῖς θὰ εἴμεθα, ἂν μεταδώσωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν, ἐπὶ τῷ ὅτι ὁ Διάδοχος τοῦ θρόνου προτέθηκεν ἕνα ἔτι τίτλον εὐγνωμοσύνης τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ εἰς αὐτὸν καὶ ἐγέννησε μίαν ἔτι ἐλπίδα, ὅτι, ὅταν ἡ Θεία Πρόνοια ἀναθέσῃ εἰς τὰς στιβαράς του χεῖρας τὸ βασίλειον ἄξίωμα, θὰ φέρῃ αὐτὸ ὑψηλὰ, ἐκεῖ, ὅπου πρέπει, καὶ θὰ περιβάλῃ αὐτὸ διὰ τῶν ἡγεμονικῶν ἐκείνων φιλοδοξιῶν καὶ τῆς βασιλικῆς ἐκείνης φιλεργίας, δι' ὧν ἐσύρθη ἀείποτε τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος πρὸς τὴν μεγαλουργίαν καὶ τὴν δόξαν.

Οὕτω διεξαχθείσης τῆς ἐκλογῆς ἐψήφισαν δημόται Ἀθηναῖοι ἐν ὅλῳ 16,571, ὅσοι δῆλον ὅτι οὐδέποτε ἄλλοτε, τετρακισχίλιοι καὶ πλέον ὑπὲρ τοὺς ψηφοφορήσαντας κατὰ τὴν παρελθοῦσαν πρὸ τετραετίας ἐκλογὴν, τούτων δὲ ὁ κ. Μερκούρης ἔλαβε λευκὰς ψήφους **10,925**, μελανὰς δὲ **5,648**, ἀντιστρόφως δὲ ὁ ἀντίπαλος αὐτοῦ κ. Ἀγγελόπουλος ἔλαβε λευκὰς μὲν 6293, μαύρας δὲ 10,188. Τοῦτ' ἔστιν ἐπλειονοψήφισεν ὁ κ. Μερκούρης κατὰ ψήφους **4,630**.

***

ΤΗΝ ΑΥΤΗΝ εὐθυκρισίαν περὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν δημοτικῶν αὐτῶν ἀρχόντων ἐμαρτύρησαν κατὰ τὰς προσφάτους ἐκλογὰς καὶ αἱ μεγαλουπόλεις, Κέρκυρα ἐκλέξασα τὸν καὶ νῦν δήμαρχον κ. Δημ. Κόλλαν ἀνανταγώνιστον μείναντα διὰ τὰς ὑπερόχους ἀρετὰς, τὸν εὐγενῆ χαρακτῆρα καὶ τὴν χρηστότητα τῆς διοικήσεως, αἱ Πάτραι ἐκλέξασαι τὸν καὶ νῦν δήμαρχον κ. Βότσην, ἄνδρα ῥέκτην καὶ ἀναμορφωτὴν ἀναδειχθέντα τοῦ δήμου Πατρέων, ἡ Ἑρμούπολις ἀναδείξασα δήμαρχον ἀντὶ τοῦ κ. Μάσχα τοῦ σφιγκτὰ εἰς τὸ ἅρμα τοῦ κορδονίου προσδεδεμένου τὸν ἀνεξάρτητον καὶ δραστήριον κ. Πετροκόκκινον.

***

Η ΑΠΟΦΑΣΙΣ τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου νὰ ἀναβάλῃ τὴν εἰς Εὐρώπην ἀποφασισθεῖσαν ἀποδημίαν, ὅπως παραστῇ εἰς τοὺς γάμους τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ πρίγκιπος Ἀνδρέου, μυρίας καὶ εὐλόγους γεννᾷ διαδόσεις. Μεγάλη πάντως θὰ ὑπάρχῃ ἀνάγκη, ὅπως ἀναβάλῃ, ἴσως δὲ καὶ παραιτηθῇ ἐντελῶς τῆς μεταβάσεώς του εἰς Εὐρώπην, ὑφ' ἁπάντων δ' ἀναγνωρίζεται, ὅτι ἡ ἀνάγκη αὕτη ἔγκειται εἰς τὴν πολιτικὴν κατάστασιν τῆς χώρας καὶ εἰς τὴν ὀξύτητα, ἣν προὐκάλεσαν τὰ ἐξωτερικὰ ζητήματα. Ἐνῷ ὑπάρχῃ βουλὴ δυναμένη καὶ πρόθυμος οὖσα νὰ ὑποστηρίζῃ καὶ τὴν ὑφεστῶσαν κυβέρνησιν πρὸς ψήφισιν τῶν ἀναγκαίων στρατιωτικῶν νομοσχεδίων, εἷς μόνος ἄνθρωπος δὲν ἐπιτρέπει τοῦτο εἰς τὴν κακοδαίμονα Ἑλλάδα, ὁ κ. Δηλιγιάννης, ὁ ζητῶν ἀντὶ πάσης θυσίας τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς, ἵνα πράξῃ καὶ αὐτὸς ἀγνοῶν τι, ἀλλ' ἀσφαλῶς, ἵνα περιστήσῃ τὸ ἀτυχὲς τοῦτο ἔθνος εἰς τελείαν ἀνικανότητα, νὰ ὑπερασπίσῃ ἑαυτὸ σφαζόμενον ὑπὸ τῶν Βουλγάρων, συντριβόμενον ὑπὸ τῶν τούρκων, περιφρονούμενον γενικῶς ὑφ' ὅλης τῆς Εὐρώπης. Εἰς τὰς ἐπιθυμίας ταύτας θὰ ὑπακούσῃ ἡ ἐνεστῶσα κυβέρνησις τοῦ κ. Ράλλη; Ἐν τούτῳ κεῖται τὸ ὅλον τοῦ ζητήματος. Ἡ μέχρι τοῦδε ἐπαμφοτερίζουσα διαγωγή της, ἡ ἀπροκαλύπτως ἰυφλὴ ὑπακοή της εἰς τὰς κομματικὰς ὑποδείξεις τοῦ ὀλεθρίου ἀνθρώπου ἐγέννησε τὴν ὑποψίαν μὴ ὑποχωρήσῃ τελείως εἰς τὰς ἀντεθνικὰς ἐκείνας συστάσεις καὶ ζητήσῃ τὴν διάλυσιν καὶ ταύτης μὴ διδομένης, ὑποβάλῃ τὴν παραίτησίν της, ὅτε θὰ ἀρχίσῃ πάλιν ἡ μέθοδος τοῦ σταφιδικοῦ ζητήματος καὶ τῶν σανίδων, ἵνα παραλυθῇ πᾶσα περὶ τῶν ἐθνικῶν ζητημάτων μέριμνα. Οὐχ ἧττον ὑπάρχουσι καὶ ἐναντίαι ἐλπίδες. Ὅσον καὶ ἂν ἀπημβλυναν τὸ αἴσθημα τοῦ πατριωτισμοῦ οἱ ποταποὶ ἀγῶνες τοῦ κόμματος εἰς τὰς τάξεις τῶν ἐν Ἑλλάδι πολιτευομένων, πιστεύεται, ὅτι ὁ κ. Ράλλης θὰ φανῇ ἀνώτερος τῶν φόβων καὶ οὐ μόνον δὲν θὰ ζητήσῃ τὴν διάλυσιν τῆς βουλῆς ἀλλὰ καὶ θὰ συγκαλέσῃ αὐτὴν τάχιστα πρὸς ὑποβολὴν τῶν στρατιωτικῶν νομοσχεδίων. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ διάρρηξις τῶν σχέσεων μεταξὺ Ράλλη καὶ Δηλιγιάννη θὰ ἐπέλθῃ ἄφευκτος, ἀπαραιτήτως δ' ἐπίκειται ἡ παραίτησις τῶν εἰς τὸν ἀδιόρθωτον γέροντα προσκεκολλημένων ὑπουργῶν καὶ ὁ ἀνασχηματισμὸς τοῦ ὑπουργείου. Ἀκριβῶς τοῦτο ὑποτίθεται, ὅτι ἐκράτησε τὸν Διάδοχον ἐν Ἀθήναις. Κατὰ ταῦτα ἡ παραίτησις τῶν Ὑπουργῶν κ. Μαυρομιχάλη καὶ Φαρμακοπούλου θεωρεῖται προσχερεστάτη καὶ ἡ πρόσληψις νέων ὑπουργῶν πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ὑπουργείου.

***

ΔΗΜΑΡΧΟΣ Πειραιῶς ἀνεδείχθη διὰ πλειονοψηφίας 22 μόνον ψήφων ὁ βουλευτὴς Ἀττικῆς κ. Ἀθ. Μουτζόπουλος ἀντὶ τοῦ κ. Δαμαλᾶ. Ἀλλὰ κατὰ τῆς ἐκλογῆς ταύτης ἐξηγέρθη ἡ ὅλη πόλις τοῦ Πειραιῶς ὡς ἐκνόμως διὰ δωροροδικῶν, διὰ ἀποκλεισμοῦ ψηφοφόρων, διὰ ψηφοφορίας πλαστοπροσωπικῆς ἀνθρώπων τεθνεώτων ἐνεργηθείσης, τετρακισχίλιοι δὲ πολῖται Πειραιῶς μετὰ μουσικῆς καὶ σημαιῶν ἀνῆλθον εἰς Ἀθήνας καὶ ὑπέβαλον τὰ παράπονα αὐτῶν κατὰ τῆς ἐκλογῆς ταύτης πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Διάδοχον καὶ τὸν πρωθυπουργὸν κ. Ράλλην. Ἀρίστην ἐνεποίησεν αἴσθησιν ἡ μετ' εὐκοσμίας καὶ τάξεως γενομένη αὕτη διαμαρτυρία τῶν Πειραιέων ὑπὲρ τῶν πολιτικῶν αὐτῶν δικαιωμάτων.

***

ΚΑΤΑ τὰς συγκεντρωθείσας εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν πληροφορίας ἐκόπησαν κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα Αὔγουστον εἰς τὰ καπνοκοπτήρια τοῦ Κράτους ἐν ὅλῳ 106,066 ὀκάδες καπνοῦ, αἱ δὲ ἐξ αὐτῶν εἰσπράξεις ἀνῆλθον εἰς 1,102,086 δρ ἐνῷ κατὰ τὸν ἀντίστοιχον μῆνα τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐκόπησαν 103,946 ὀκάδες, αἱ δὲ ἐξ αὐτῶν εἰσπράξεις ἀνῆλθον εἰς 1,081,030, ἤτοι ἐφέτος εἰσεπράχθησαν ἐπὶ πλέον κατὰ τὸν μῆνα Αὔγουστον ἐν ὅλῳ ἐκ κοπῆς καπνοῦ 21, 048 δραχ.

***

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ τῆς θωρηκτῆς μοίρας κ. Ζῶτος ἐτηλεγράφησε πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν, ὅτι ἡ μοῖρα ἀποπλεύσασα ἐκ Πόλας κατέπλευσεν εἰς Βενετίαν.

Τὰ θωρηκτὰ θὰ ἀποπλεύσωσιν ἐκ Βενετίας μετὰ 7 ἡμέρας, ἐπανερχόμενα εἰς Κέρκυραν.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Εἰς τὸ ἐθνικὸν Πρακτορεῖον ἀπεστάλησαν τὴν ἑσπέραν τῆς Τετάρτης τὰ ἑπόμενα τηλεγραφήματα:

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 10 Σεπτεμβρίου. — Τὰ ὁριστικὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐκλογῶν δίδουν ὡς ἐκλεγέντας 78 ριζοσπάστας ἀνεξαρτήτους καὶ 15 φιλελευθέρους. Ἡ μεγάλη νίκη τῶν ἀδιαλλάκτων ριζοσπαστῶν ἦτο καθ' ὁλοκληρίαν ἀπροσδόκητος, πολὺ δὲ καὶ ποικιλοτρόπως σχολιάζεται. Μὲ οἱονδήποτε τρόπον θὰ ἐξασκήσῃ μεγάλην ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς πολιτικῆς καὶ τῶν διοθέσεων τοῦ Βασιλέως Πέτρου.

***

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ. 10 Σεβρίου.— Ἡ Σκουψίνα συνεκλήθη διὰ τὴν 27ην τρέχοντος. Ἡ ἐπικρατοῦσα γνώμη εἶναι ὅτι ὁ κ. Γκρούϊτς θὰ κληθῇ ὅπως σχηματίσῃ τὸ νέον ὑπουργεῖον. Ὁ πρέσβυς τῆς Αὐστρίας ἐπὶ μακρὸν συνδιελέχθη μετὰ τοῦ Βασιλέως.

***

ΒΙΕΝΝΗ, 10 Σεπτεμβρίου. — Κατὰ ἐκ Σόφιας πληροφορίας, μεθ' ὅλον τὸν ἄθλιον καιρὸν βεβαιοῦνται καθ' ἑκάστην καὶ νέαι στρατολογίαι καὶ ὅτι πολυάριθμοι στρατιῶται καὶ ὑπαξιωματικοὶ Βούλγαροι ἐξακολουθοῦν νὰ διέρχωνται τὰ σύνορα ὅπως ἑνωθοῦν μετὰ τῶν ἐπαναστατῶν ἐν Μακεδονίᾳ. Θορυβώδης διαδήλωσις δὲν ἐστάθη δυνατὸν νὰ διαλυθῇ, καθόσον αἱ ἔφιπποι περιπολίαι ἠρνήθησαν νὰ κάμουν ἐπέλασιν κατὰ τῶν ὑπὲρ τοῦ πολέμου διαδηλωτῶν.

ΛΥΚΕΙΟΝ
ΙΩΑΝΝΟΥ ΔΕΛΛΙΟΥ
(πρώην Γυμνασιάρχου)

Ἡ διεύθυνσις τοῦ «Ἀγῶνος» θεωρεῖ καθῆκον ἰδιαζόντως νὰ συστήσῃ εἰς τοὺς φίλους ἀναγνώστας αὐτοῦ τοὺς ἔχοντας τέκνα καὶ θέλοντας ἑλληνοπρεπῶς ἅμα καὶ πρακτικῶς νὰ ἐκπαιδεύσωσιν αὐτὰ τὸ Λύκειον τοῦτο. Τὸ πρόσωπον τοῦ διευθύνοντος αὐτὸ ἀνδρὸς διαπρέψαντος ὡς γυμνασιάρχου ἐν τοῖς πρωτεύουσι γυμνασίοις τοῦ ἀλυτρώτου ἑλληνισμοῦ, εἶναι ἡ πρώτη ἐγγύησις, ὅτι ἐν τῷ Λυκείῳ τούτῳ οἱ παιδευόμενοι θὰ εὕρωσι πατρικὴν ἅμα στοργὴν καὶ ἐπίβλεψιν, ἀγαθὴν ἅμα ἀνατροφὴν καὶ παίδευσιν ἀρτίαν.

Καὶ πρῶτον ἀπὸ ὑγιεινῆς μὲν ἀπόψεως τὸ Λύκειον τοῦτο κεῖται ἐν τῇ ὁδῷ Ἀκαδημίας, περιλαμβάνει δὲ δύο μεγάλα οἰκοδομήματα, ἅτινα περιβάλλουσιν εὐρυχώροταται αὐλαὶ δενδροφυτοι.

Ἀπὸ παιδευτικῆς δὲ περιλαμβάνει δημοτικὸν σχολεῖον, ἑλληνικὸν καὶ τρεῖς γυμνασιακὰς τάξεις· ἐν πᾶσι τοῖς τμήμασι τούτοις διδάσκουσι δεδοκιμασμένοι καὶ ἐμπειρότατοι διδάσκαλοι καὶ ἐφαρμόζουσι τὰ προγράμματα τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας, ὑφ' οὗ τὸν ἔλεγχον ὑπάγεται τὸ Λύκειον.

Τὰ μαθηματικὰ καὶ φυσικὰ καὶ αἱ ξέναι γλῶσσαι χάριν τῶν ἐπιθυμούντων ἢ εἰς πρακτικὰς σχολὰς νὰ εἰσέλθωσι μετὰ τὴν ἀπὸ τοῦ Λυκείου ἀποφοίτησιν ἢ πρακτικὰ στάδια νὰ προτιμήσωσιν, ἀποτελοῦσιν ἰδιάζουσαν μέριμναν τῆς διευθύνσεως, διδάσκονται δὲ διὰ τοῦτο πλείονας ὥρας ἢ ἐν τοῖς δημοσίοις ἐκπαιδευτηρίοις.

Αἱ γυμναστικαὶ ἀσκήσεις καὶ τὰ γυμναστικὰ παίγνια ἰδίας τυγχάνουσι θεραπείας ἐν τῷ Λυκείῳ, τὸ μὲν ὡς στοιχεῖον ἐλευθερίου παιδεύσεως, εἰς ἣν ὡς τελικὸν σκοπὸν κατατείνει ἡ τοῦ σχολείου ἐργασία, τὸ δὲ καὶ πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν σωματικῶν δυνάμεων τῶν παίδων. Κατὰ τοὺς ἀγῶνας τοὺς τελουμένους κατ' ἔτος τὸ σχολεῖον τοῦτο ἀείποτε διεκρίθη βραβευθὲν πολλάκις, ἐν δὲ ταῖς ἐξετάσεσι ταῖς ὑπὸ ἐπιτροπῆς τοῦ ὑπουργείου διεξαγομέναις ἀείποτε ἔτυχε τοῦ πρώτου βαθμοῦ.

Ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις ἡ καλλιέργεια τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος καὶ ἡ ἐμπέδωσις τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος τῶν μαθητῶν ἀποτελοῦσι τὴν κυριωτέραν φροντίδα τῆς διευθύνσεως ἄριστα κατανοούσης, ὅτι ἄνευ τῆς τοιαύτης μορφώσεως τῆς ἑλληνίδος νεότητος οὐδεμία ἐθνικὴ πρόοδος δύναται νὰ συντελεσθῇ.

Τροφεῖα καὶ διδάκτρα διὰ τοὺς ἐσωτερικοὺς μαθητὰς τοὺς ἀνήκοντας εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον 1280 δρ. διὰ τοὺς ἀνήκοντας εἰς τὸ ἑλληνικὸν 1520, καὶ τοὺς ἀνήκοντας εἰς μίαν τῶν τριῶν γυμνασιακῶν τάξεων 1640 δρ. δι' ὁλόκληρον τὸ ἔτος. Εἰς ταῦτα συμπεριλαμβάνεται καὶ πᾶσα σχετικὴ δαπάνη δι' ἰατρὸν, φάρμακα καὶ περίθαλψιν ἐν περιπτώσει ἀσθενείας.

Κανονισμοὶ ἀποστέλλονται δωρεὰν τῷ αἰτοῦντι.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ
ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ

ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΟΝ—ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟΝ

Μετὰ τὴν ἐπιτυχῆ τοποθέτησιν τῶν ἀποφοίτων Νηπιαγωγῶν τοῦ λήξαντος Σχολικοῦ ἔτους τὸ Διδασκαλεῖον ἤρχισε τὰς ἐγγραφὰς αὐτοῦ ἀπὸ τῆς 1ης τρ. μηνός.

Εἰς τὴν τάξιν τῶν Νηπιαγωγῶν εἶναι δεκταὶ αἱ πτυχιοῦχοι τῆς Ἀρσακείου Σχολῆς καὶ αἱ ἀπόφοιτοι τῶν πλήρων Παρθεναγωγείων, κεκτημέναι ἀπολυτήριον τῆς Η' τάξεως καὶ ἐνδεικτικὰ ἀρίστης συμπεριφορᾶς· ἡλικίας δὲ ἄνω τῶν 16 ἐτῶν.

Δίδακτρα οἰκοτρόφων Δρ. 75 — ἡμιτρόφων 30 — καὶ ἐξωτερικῶν Δρ. 15 κατὰ μῆνα·

Εἰς δὲ τὴν τάξιν τῶν Παιδονόμων κατατάσσονται αἱ κεκτημέναι ἀπολυτήριον πλήρους δημ. Σχολείου, ὡς καὶ αἱ μαθήτριαι τῆς στ' τάξεως τῆς ζ' καὶ τῆς μὴ συμπεπληρωμένης ἡ τάξεως· ἡλικίας ἄνω τῶν 16 ἐτῶν καὶ ἀρίστης συμπεριφορᾶς.

Δίδακτρα ἐξωτερικῶν Δρ. 10.

Ἡ διάρκεια τῆς διδασκαλίας εἶναι διετής· ἀλλ' αἱ ἱκαναὶ τῆς Ἀρσακείου Σχολῆς δύνανται νὰ συμπληρώσωσι τὴν σειρὰν τῶν μαθημάτων τοῦ Διδασκαλείου ἐντὸς ἑνὸς ἔτους.

Αἱ ἐγγραφαὶ ἐξακολουθοῦσαι καὶ πέραν τοῦ Σεπτεμβρίου, συμφέρει ὅμως εἰς τὰς μαθητρίας νὰ προσέρχωνται ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου.

Ἔναρξις μαθημάτων τὴν 8 Σεπτεμβρίου.

Ἐκ τοῦ Γραφείου.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἐταιρικ κεφάλ. ὁλοσχερῶς καταβεβλημένον Δρ 10.000,000. Ἀποθεματικὸν Δρ. 4,668,872. Ομολογίαι φρ. χρ. 2,500,000 πρὸς 5 % ἐξοφλητέα, τῷ 1924.

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὑποκαταστήματα: Ἐν Πειραιεῖ, Πάτραις, Βόλῳ, Σύρῳ, Καλάμαις, Ἀλεξανδρείᾳ, Χανίοις καὶ Ἡρακλείῳ (Κρήτης).

Προεξοφλήσεις, Εἰσπράξεις γραμματίων